

Ketabton.com

ڈخان خاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

مختصر	شیر
	(۱)
۱۴	۱ : پی عاشق د مشوی په لور کانہ کا
۱۵	۲ : پی اشنا پی ستمگر شنی نز بد شکه کا
۱۶	۳ : زبڈ پی گوی هر دخت دردونہ اشنا
۱۷	۴ : کافی برقی دیکار دیار د محمد
۱۸	۵ : خپ من کہہ درتہ ما دکل تاڑا دکل
	(۲)
۱۹	۶ : داستاد حسن تمامی واختم
۲۰	۷ : دوا یہ شم تانہ قربان خدہ و کرم
۲۱	۸ : باع د میسی دی د خیال پکنی غنچی کرم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۱۸ : بیا دی سی نہ کرم په میرست گو _____
 ۱۹ : ماد و مال په شہد کتھی تولہ شہد سحریلار _____
 ۲۰ : شرق ی ساتالہ ڈب دی یعنی عذر سه لادلو _____
 ۲۱ : بادشیمہ دعشق دکھنگو پہ سردنز _____
 ۲۲ : خر په سر پی را پو ہد نہہ ذرہ ذرہ یں _____
 ۲۳ : شکنہ ہن پہ سورنید و ہن کیرو _____
 ۲۴ : بنہ مشراہ دب دی کی اکار دی و کیو _____
 ۲۵ : خبر نہ دم دی قراب او دی عذاب تھے _____
 ۲۶ : زدیمہ حبلان دنیا است گر تھے _____
 ۲۷ : تلہی رقب تھا شاری کری داد مل تختندا ده _____
 ۲۸ : خواہد تراغہ شر دھن دھنیو ہسی نامہ پاتی ده _____
 ۲۹ : بیکاستا پاہ انتظار ی ہسی ستری تولہ شپہ کری _____
 ۳۰ : لودن قاب لری کپدل زدہ کری _____
 ۳۱ : ما پاہ شرکن تا پاہ خربن تیرہ کری _____
 ۳۲ : رقبہ په خپر راغلی راشنا خدی کری _____
 ۳۳ : یاد شرایونہ نشی دیاسنہ _____
 ۳۴ : دسحر بادہ دا ارمان یرسنہ _____
 ۳۵ : تکہ کلی دمن سپدو ڈکہ شد _____
 ۳۶ : ساتالہ سپینہ مخدھ چار نماز ہکے شد _____
 ۳۷ : دھجران په شپہ ڈیو په لاس کبھی راغلہ _____
 ۳۸ : تر خس تھی نہہ کین کا کله کله _____

- ۳۹ : نہ کندہ د مرم په شان دیناں تار ادبیہ کیوں _____
 ۴۰ : خرمہ پی نہیں په ٹھرانہ پسی نہیں نہیں _____
 ۴۱ : ستابہ الفت کتھی بھی پتیار نہ شم _____
 ۴۲ : واخلمہ تا ادکہ دنیا واخلم _____
 ۴۳ : خوشحال ستابہ زدہ فی نہ لغتم _____
 ۴۴ : تکہ کلی پی بے ازغر کبھی فیں _____
 ۴۵ : بد دی دنیا کبھی ہسی چپی تہرم _____
 ۴۶ : اشنا کٹہ تاند پہ کتن پرہ شوم _____
 ۴۷ : قسمتہ د اسی دی قوہ کرم پی بیدار نہ شرم _____
 ۴۸ : نور پہ نہہ پی نہٹائی کیچھے فایم _____
 ۴۹ : تتبہ گرفھ ہسی بستلے نہ بھمیم _____
 ۵۰ : جنکلی مخ کہ دی د مرم په شان ادبیم _____
 ۵۱ : رنگ تھی کریہ سسے سکر نہ یم _____
 ۵۲ : سہر لیہ ! زدہ دیا پ غنچر کبھی نہ یم _____
 ۵۳ : یارہ ! ستابیتی پہ اور سہنے یم _____
 ۵۴ : ستابیت پہ منزیل کبھی یم _____
 (۹)
 ۵۵ : ٹوٹ دی کلہ نہ ساہہ دی بی اٹھا درد _____
 ۵۶ : خود بے زدہ ڈینہ مدد سری سفر گو _____
 ۵۷ : نور بے خہہ پریسی نہماہہ تیری سفر گو _____

<

- ۷۶ : دستا ستر کی پی کر کی دنہ نہ وٹی
 ۷۷ : زیکرید! تاریخی درود نہ شد دی
 ۷۸ : پی پیشان نہ شی بے یا کیکھی شد دی
 ۷۹ : کلہ دستا دخنہ پدوش پی دی
 ۸۰ : دستا پو غم کبھی خوشالی پہنچی دی
 ۸۱ : زماں پی دام دام دخنہ دلیں ته ستر کی دی
 ۸۲ : نہ خون مانہ صھی بلکہ دنیا بکاری

- ۸۳ : نہ پی کڑھر خر اندر خل غلبی
 ۸۴ : نمازیہ اور دستا ستر کی س پڑھنی دی
 ۸۵ : مانگن پدھی زپہ رچری کا ضر دددونہ دیا تپرینی دی
 ۸۶ : خل پی پری پیمانہ مادیار سہ جو بینی دی
 ۸۷ : درخت دکھداویز پی ماغنہ نہ جو بینی
 ۸۸ : خود بے ایلکھ دلیں نہ پاتی کیہی
 ۹۰ : ستر کی بی کپ، بی سندھی پی بختنہ وال خلاشی
 ۹۱ : پد آمان دنایانہ شی پی هر بیمار شی
 ۹۲ : ددھی دنیا نہ پی کلکن ورک شی
 ۹۳ : پی پی رو بندے د لمحہ پیمانہ شی
 ۹۴ : ستا پی خر پی زلفی کرنی، لاتار شی
 ۹۵ : بھائند پی بدهی ما وچھی کانٹہ بہ شی

- ۹۶ : ستاد بیکلی مخ شمعد پی مسہ شراء
 ۹۷ : بیا بد سرہ گکرو اویں خرانی ده درویمہ درویمہ
 ۹۸ : شکر دستے پی نہ ھم دیتھی شرمہ
 ۹۹ : کلہ پی پہ فکر کنپی دستا یمد
 ۱۰۰ : دلاری خادیہ شرم دپس ھنپی دتل یمد
 ۱۰۱ : قوبید شکنکہ تپرین کا پھر بیمار بالندی ارخترنہ
 ۱۰۲ : ما په مثال تکہ پتکنکہ تکنہ
 ۱۰۳ : دستاد خلی جی فصلہ مانکہ شہ

- ۱۰۴ : نر تھر پدھر بکھی دافسی مہ لکن
 ۱۰۵ : آئھ خر طاہر نہ بدلہ کرم، زیکرید لپرینہ!

ڈ

- ۱۰۶ : ھیکر پی شر کاب پد لپراں دلکشہ
 ۱۰۷ : لرے دریا ب دینیا نہ شی پہ دا پا نہ نہ

ک

- ۱۰۸ : داسچی بلکہ شپید بہ پہ نصیب سرہ راتی
 ۱۰۹ : عکس دستا نعماد من کلہ لٹھعبا، رٹ

٩

- ۹۹: پوہ شویڈ پا دی چی په کنھل کیجی خنکہ بن کاری ۱۱۵
 ۱۰۰: اے کلہ ستا چی چکی لئے خنطہ ستر کی لابی ۱۱۶
 ۱۰۱: کٹ دی دا نلپی په لاس راغلی اشنا بیا بدھ کی ۱۱۷
 ۱۰۲: چڑھو شحال بند نہ د بیا رانہ هبین ی ۱۱۸
 ۱۰۳: تکہ مجھنہ غریبی کر ہم پہ بیا بان درپسی ۱۱۹
 ۱۰۴: راشد اے ماوتا بان پہ تورہ شبہ کی ۱۲۰
 ۱۰۵: چب دستر گر دی بیکار زبی نما ستر کی ۱۲۱
 ۱۰۶: خرد دھری بیوی کو ٹھی شری زماستر کی ۱۲۲
 ۱۰۷: دستا بہ نہ دینم دا تری ستر کی ۱۲۳
 ۱۰۸: خُد و شری ستر کی په تابند جھونی شولی ۱۲۴
 ۱۰۹: پی اشاری کی ی ایسا بین ولی ۱۲۵
 ۱۱۰: او بیکی نہ کھیری غر راماتی شری ۱۲۶
 ۱۱۱: تلا بد په نہ کیسی ماں کھُد مارکری ۱۲۷
 ۱۱۲: تہ ماستا شلپی پر پہ سلہ نہ پلپ ۱۲۸
 ۱۱۳: ھر شرکتی ی دنیہ قرداوار لہ را ۱۲۹
 ۱۱۴: داسی رانہ گردی تک تیجہ رانہ گردی ۱۳۰

سندھی

لئے ۱۳۲ ند ت ۱۱۵ پریخ

Scanned and pdf copy
by Fazal Amin

- ۸۰: خزان لائشی بھار لائی کلان خریمالہ شی ۹۶
 ۸۱: راشد پہ کوش کتبی دھر کو خبری نہ شی ۹۷
 ۸۲: داستا بہ ستر گر کتبی بدھ پائی شی ۹۸
- ۸۳: زیدہ پہ دانہ دے چب نارے بخ دے ۹۹
 ۸۴: شوک پہ ستاد گراف میںی طلبکار دے ۱۰۰
 ۸۵: خوب خوب دیسی پہ ترخ کتبی استغادر دے ۱۰۱
 ۸۶: خدا یہ خرمہ پی وقار نما دلبر دے ۱۰۲
 ۸۷: ماوچا گان رانہ اشنا دستا ہے شیر دے ۱۰۳
 ۸۸: شاہد پی حسن دی اشنا د سر دی گورنہ دک دے ۱۰۴
 ۸۹: تک تور سرے داستا سرے دریل دے ۱۰۵
 ۹۰: خرمہ چہری پہ نہ کی یا باندی چی غم دے ۱۰۶
 ۹۱: ستا بہ انتظار کتبی ماں کال خُد دے ۱۰۷
 ۹۲: پی نہ کی ستابہ تور دے پہ بل توری پینونڈہ دے ۱۰۸
 ۹۳: پیلی نظر ھب دھر پا ق دے ۱۰۹
 ۹۴: ستر گر دی چل پی دھندا زدہ کی ۱۱۰
- ۹۵: دھان سبکار دلر کتبی مسکی پی مالیدی ۱۱۱
 ۹۶: اشنا بی ف لیدہ تہری وعدی رایا بدی ۱۱۲
 ۹۷: ذماد امید و فر دلخ شپی و غر بدی ۱۱۳
 ۹۸: چب پنکلی دی و خند بدی شستہ دی ۱۱۴

پی اشنا پی ستمگر شی نو به خہ کا
پی زخی خوک په ھیکر شی نوبہ خہ کا

پی تول عمر پی تہر کہے په پالنگوی
خہ پی زمکہ پی بستر شی نوبہ خہ کا

پی پہ عمر کبھی پی غم لید لے نہ وی
پی دغم سہ پی سر شی نو به خہ کا

انتظار پی د وصال په کومہ شپہ کہد
د بیلتون پی پسپی سعر شی نوبہ خہ کا

کہ دیدن د یار موندے په د ہہر شی
پی غماز دچا رہبر شی نوبہ خہ کا

ذہ خاطر خو ھیشہ دغسی واں
پی اشنا پی سرور شی نوبہ خہ کا

پی عاشق د معشری په لود کاتہ کا
خود لہمہ شی کم طاقتہ پربوائہ کا

پی پلول نامعذل پی کہری دنبا شی
اکہ سترگہ د سبای پی راخاتہ کا

لب پی عکس د نبہ دا خلہ کہ دی شکری
پی دا تور باہنہ دی خرنگہ دیشنا کا

پہ میں نبہ ھنکدن شی پی یار راشی
پہ ھبہ نبہ پہ کوکل کبھی العانہ کا

د خاطر پہ نبہ کی داغ د بیلتون کوڑہ
پی د یار پہ لود کاتہ وابہ کاتہ کا

کانی بوقتی دی دیار د محمد
مامنلی په دیدار د محمد

کر نگونه به ی لاری شکاپه مخکبی
که چا و نیوله لار د محمد

دادنیا واپه کلکونه به ی هیرشی
که چا ولپدہ کلکزار د محمد

پی د دی دنیا ژپا او خستنا نه وئے
زه وے شمع په مزار د محمد

د یادونو ی وصال گنہ خاطره
پی قرار وی بی قرار د محمد

زبہ ی کوی اهر وخت دردونه آشنا
لبخو ی واوہ فریادونه آشنا

تر خوبه ثالثم ستا په مینه کبی نه
گونیده داوبنکو ی سیندونه آشنا

او س دی لغمه خلاصہ دانشم
ما وی په عشق کبی وی خوندونه آشنا

ن په جبین کبی دی خالونه مخردی
دی په چشم ان ی گردونه آشنا

که ستا په خیال کبی دے اجل ته قرب
د خاطر شته دی ادمانونه آشنا

دستا د حسن تماشی واختم
لکھ لوگئے په سر لجی واختم

لاس خروپی رانہ کھوپی مخ پہنچی
کھوری پا، ان ہی دغم شپی واختم
دا درتہ سوال کرم پی سوال نشم کہ
و اپی خالہ تہ پی ستا اسری واختم
سبا پی بیا پہ زولنون کبھی کھوہ
خ پیا پی فکر د کوٹھی واختم
سم دی دمغ پہ سبا پوہ نہ شوہ
کہ دی د زلفر توپی شپی واختم
کھور د ٹوں دون راتہ یو پور بسکارا شر
پی تصویر دھیری واختم
بس یادوں دی نوری مہ تنگرہ
چرتہ ی هب نشی غصی واختم

خاطرہ تہ او دا دینا دی پنہ شہ
نہ بس دعشق یوپی قصی واختم

خہرن کہ درتہ ما وکل تا را وکل
خو گوہم بدی دیا کہ دی سبارا وکل

هم د غسی گلونہ و پیج مینہ جوہبہ
خہ و شر پر لے دے کہ اشترا وکل
دنیا رانہ گلوری دکتو نہ ووتے
پی تانہ پی کتلی دی هر چا را وکل

پہ مخدہ باندپی راغلی مخ دی خلہ پتھوہ
کھو غم دی راتہ جوہ پی دی پہ شا را وکل

دستی پی و خندل هم دا ی وہ ارمان
تایپی اے رقبہ پہ خندا را وکل

یعدم ی زہہ نرے شولوہمنز لوغاندھم
خاطر پی غریبو نیو لی پہ ثہا را وکل

ووايہ شم تانه قربان خہ وکھم
نور ددی د پاسه په خان خہ وکھم

پاگ د مینی دی د خیال په کبھی عنی کرم
ستاد مخ په تصود کبھی تماشی کرم

بل به نہ وی یارہ ستاغوندی کبھی حسن
خله اور دخپله لاسه در پسی کرم

ستاد مخ کتاب د نہ رہ په ستارگو گوئم
په خان تہری سبی او بدی راخوری کرم

نہ خاطر خو یارہ ستاد مخ کتاب ته
پی لہ تانه په خبر کبھی ودھی شپھی کرم

تلہ خو بہ کمٹی دار لفرو جو پوی کبھی
نہ په دی شلبدی گر بوان خہ وکھم
تلہ خو چا ته نہ دری، خر نہ را غلم
نیم ستا په در کبھی مہمان، خذ و کرم
نہ بہ نور خہ نہ کرم بس دے سول کرم
نور خو زما نشته دے توان، خہ وکھم
ستا په طمع خان له پاپ شے یم
تھول خو راند لاپل یاران، خہ وکھم
پوہ دی چب په خان کرم او سپی نہ پریہدا
بیا بہ داسی نہ کرم سلطان، خہ وکھم
چابه دغم دک ٹوندن اخستے وہ
بس خرپی پیدا شوم انسان، خہ وکھم

او سخونہ خاطر په خہ پرهیم نہ
ناچی کرمہ داسی مہلان، خہ وکھم

ستا په افتکبی به مرینیانه شم
خوپی دعقل نه وزگار نه شم

سود پی دعشق په لہونتوب نہ شی
شوپی رسدا دی په بار بار نه شم

یار پی وفا دی مانه هله واف
پی تری لئسر او ماله زار نه شم

خوپی په تورو خاورو میوه نه شم
موب به دی هرمه په دیدار نه شم

کلا دمنصور غوندی په دارشم اشنا
دا سالله عشق به توبه کار نه شم

خاطره! داسی گزار عشق را کلو
پی بد گزار ته به پیدار نه شم

زه لکه د مرم په شان دیدار ته او بہ کیم
پرین ده پی او بہ شم ستار خسار ته او بہ کیم

چرتہ شی خوبونه شپی پری ستویکی محل جنی
محمد ای مشغولا شی ستا سپتکارتہ او بہ کیم

زه پری بنہ پوہنیم ستالیدل زمالجلدے
بیا ای هم وار نه شی ستایو وار ته او بہ کیم

او س خاطره ولی خدا ای په نہ کم دو موہ سخته
بیا پی پس لہ مرگه ستامزار ته او بہ کیم

شومه چې ندېیم په ھوانې پسې زهیرېم
خدای زده نڈپوهېم پې ساده شم کلپوهېم

نہ اوله تا تک دا هی کله چرته شوی
دوسره خروپوهېم پې قدم لخلم و ددېم
تہ اوستابنایست چې په ماخنکه خنککې شی
مہ کوه ايله نن دهرخه سره جسوپېم
نہ یمده خرحاله ستاپه غم کبې خندمه شې
خدای پې خلامه کړې ھی له تا ، مردېم
شان پې دکړو نه وکا خوچې زنه ی شی را پورته
تاته چې نہ سوال کړم دخپل ھان ھنی شرمېم
غوبیتہ ی هم دا پې راته دوا پې چې درومہ
خدای خبر چې بیا دې په پلو درې بنکاره کېم
تہ که په یو خلله لئه ماخلاصېن پې نېټی واخله
تہ بدراته نه شې کتے خله له خنډه کېن مر

مکه ما خاطر درته دا دوې چې ی هم رکه
پرېنده چې پې واره په هر ھای کبې در یادېم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

و اخلم تا اوکه د نیما واخلم
په خنداخترنگه ژپا واخلم

لبه ی دی پو دته کړه د معن نه زلفی
لبه سو دا پې په رهنا واخلم

تہ چې په سترګوکښی مسکی شری ګلې
نہ دی ددې مینې بلا واخلم

تاته چې ګوړم په دود زپو لوټیې شم
یو قدم معکې بل په شا واخلم

مرگ او بېلتون راه جو په راغلی
خاطره دا واخلم که دا واخلم

اکه کلی پی په اغزو کبھی وینم
داسی پ زپہ ستا پہ بنھو کبھی وینم

دھسار دی وینم تھدو زلفر کبھی ستا
اکه رہا پی په تیارو کبھی وینم

کل فامہ خوکہ لری او سی لہ ما
نہ دی دنم پہ پلوش کبھی وینم

وستا لیدل تہ شرے خوب وہ آشنا
بیا بہ داخوب پہ کومر شپ کبھی وینم

اے دسا ستر کبی را خیڑہ پہ ودو
تلہ د آشنا دی پہ ختر کبھی وینم

زما خاطر خاطر دی اور کبھی وسوسو
اوں پی لوگے پہ اسوپلو کبھی وینم

خوشحالی ستا شہزادہ پی نہ اخلم
دستا غمنہ واپہ نہ اخلم

تا پی پی زپہ وہ کواہ هم نہ لیلم
اوں بدھ تانہ خنگہ زپہ اخلم

اول سپرنگی و م ستا د مینی د اور
اوں پہ ٹان پوہ شوہ پی لمبا خلم

پہ وہاندی خم پہ وہ دستو کوہم آشنا
نہ قدمونہ پی واپہ اخلم

مر مرہ گر دوٹھ پہ خاطر دی دغم
پہ اسوپلو کبھی پی سیالہ اخلم

لہ متر لی دکتی د القظی (ضمونہ) دے ہی صحیح نہ دے۔

اشناكه تاته په کتو پوه شوم
نوبس په ټولو تماشو پوه شوم

بن خو معلومه شو په نه رايسي
ستاد دروغو په وعدو پوه شوم

ياد ساق د ميرخوند نشته دئے
يا زه ايله اوئه په نشو پوه شوم

سوه به هم د خاطرنېه وي داسي
نه دي د مع په سرو لمبر پوه شوم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

په دي دنيا کبي مسي شپي تېردم
لکه مېلمه یو دوہ غږي تېردم

په ما زميره شې خروم بېنکاره کړه
په زړه د ستاد مع لمبې تېردم

خوشحال ته کوي په غم نه لري
زه لپوئه یم په تنسکي تېردم

دا زه خاطر ستاد خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چېري تېردم

نور په زبہ پی نہ خایبری پی خہ وایم
دانہ بیا مسوروینی پی خہ وایم

کہ خہ نہ وایمہ هم را پوری کی
پہ دی هم رانہ قهرینی پی خہ وایم

دھرچا په لوری احمد داسی وخت دے
بیا پی وخت کله تہرینی پی خہ وایم

کہ خبیر نہ وکی مانہ خبر دے خبر دے
بیا خپل حسن نہ خبرینی پی خہ وایم

وہ بہ بنه پہ تا پوچھنہم خاطر
خو بس ستگی پی شرمیبی پی خہ وایم

قسمتہ داسی دی ددہ کرم پی بیدار نہ شوم
بغیر لہ تا ستا دغمرن نہ وزگار نہ شوم

پہ دی دنیا کبی بہ غہر ستالہ ٹونڈا خلہ ٹونڈوی
لہبم غور حبیم خو بیڑل پہ کتبی خمار نہ شوم

ستا پہ الفت کبی هنہ خوب پی ما لید لے اشنا
در قیان د جنگ کھنی و پزار نہ شوم

تہ پی را گوری زہ بہ هند وخت پہ طمع و مہ
یں ھل هم موب دستا د خلی پہ بنه گفتار نہ شوم

محہ وعدہ پی تا پہ ستگو کبی وہ مانہ کری
دانہ خاکر دی د بعدی پہ انتظار نہ شوم

بنکلی مخ ته دی دمنم په شان او بہ یم
لکه کانے مسی کلک ورته په زبہ یم

پی په کومه لاره لارشی زه یب مل یم
اکه گرد پی هسی خود په هریو پله یم

زه په کومو ستر گو خان ته بیمار وا یم
پی دستاخن اختنے شمه نوبه یم

ستالیدل لکه دخوب لیدل دی یاره
په دی خوب پسی لا هفتی و ده یم

لب د حان سه په زبہ کبھی فکر و کبھی
زه خاطر دی چری یو خلی په زبہ یم

نه به آگرھی مسی بنکلے زه به مریم
پی پی او س وے لب لیدلے زه به مریم
جنازه پی پی له کو یہ گلند ته دروی
نه به نه دی راو تله زه به مریم
خدای د پاره په مزار پی پی دا دروی
لب شه ماته پنه نیو لے زه به مریم
زه به مریم شمه قرار پی مریم ورک شه
سره خاندی به تول کله زه به مریم
و پی ترخی به په ما وی راز رغوف
وی مزار به پی مبلے زه به مریم
اے اشنا پی دی وطن له ته راد روی
خر خپیر خو دی لیدلے زه به مریم
خر پی خاوری به په ما باندی انبار وی
مر سہے به دروی غلے زه به مریم

د کاکل په خته بند د مخ کتاب کره
ما خاطر په خدای سپارے زه به مریم

سپلیہ نہ دی پہ غُنچوکبھی نہ یم
عادت پہ داسی تماشوکبھی نہ یم

کہ راکوچا نوسم شراب طاکرہ
نہ دی ساق هسپی او بروکبھی نہ یم

اے خدایہ بس ماخپلہ ویجُ ولیدہ
ددانسی ٹوبند پہ تہرپدوکبھی نہ یم

دستا بانہہ دستارخسار پڈھاظر
پی دکلونو پڈا از غُنچوکبھی نہ یم

تہ ماخاظر تہ هسپی ست خروکڑ
پی خفہ نہ شپی پہ در تلوکبھی نہ یم

لے منز ایندہ او دیولن کبھی ماپت دغزرل وید و یہ پت دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

گورہ پی رنگی سوے سکرد نہ یم
طاقت پی نشته ستاد زور نہ یم

راخہ دسترگو نہ پی ملہ دیرپہ
سرپی پہ ٹپا دی خٹہ سیخور نہ یم

دی اسوبلو تدی تہ نہ گوری خٹہ
سوے پہ اور یم سوے لور نہ یم

ست کرہ تہ منع کرے بہ چا
نہ لا خاظر مرے دگور نہ یم

ستا د منزل په مز لونو کبھي یم
در سيدو په اميدونو کبھي یم

نه ی دنيا نه ی عقبا لکيپي
دغې سودا او د فکرونو کبھي یم

د ستار خسار به ی هبر نشي اشنا
که د بھار په سرد کلونو کبھي یم

زم په زبه کبھي خوهم ته ی اشنا
دا زه خاطر که د چا زبه ونو کبھي یه

ياره ستا ميني په اور سيره لے یم
روغ به نشمہ په نړه داغلے یم

خودم قسم په ترهې پورې ٿاعند یم
د هر دې زه په تش دیدن ساتله یم

همشه سرپه زنگون په غم کبھي ناست یم
ياه تاکله خوشحال ليدلے یم

خوار خاطر طئي په دا ڪومه گناهه
په له در دې پېوا شپه لے یم

خود به زه ٿېڙي مه په سو ستر گو
ٿرو تمه ستا په لپوئر ستر گو

مه توروه توری بلا ستر گو دی
پام پی در ته نه شی د سپهرو ستر گو

عمر له پی کار وی د ٿها سره
وہ چې گوری چانه په معمر ستر گو

بس کره د خاطر سره چلاشد ته
خلق ڈس عنزت کری د نهرو ستر گو

ڙوندي ڪله نه ماپه دی بی لئه خايو رو
نه ماپه دی نه ساپه دی بی لئه خايو رو

چا چې خايو ھان گنلي په ڙوندي دندے
ھنڌ چرته ڪبڃي وُده دی بی لئه خايو رو

د انسان سره چې غم مل شرن ڪلک شو
د ٻوال کرئے چا او به دی بې لئه خايو رو

د خاطر رنگين غزل ته حه ٻانپم
په دی خس خسپه ڪبڃي خه دی بی لئه خايو رو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

له منزليه او ديرلن ڪچي، د لامه، پنه ڻاچا هر ۾ ته (د) ٺڳ شر چې مجمع نه دندے
له منزليه او ديرلن ڪچي ٺڳ شر چې مجمع نه دندے :
ڊولك کرئے بې او په د چهاله خايو رو .

بیادی سهی نہ کرم په هغروسترنگو
یو جلی هم هفسي په مړوسترنگو

نہ ی شته په نوروسترنگو شک دنهه
بس خونهه ی غل دے ستاد غلوسترنگو
زهه ی کرم آشنا لهه شوگیر و سره
یو ی پل خوبونه ستا فدوسترنگو
نہ یم چی دنهه په سترنگو تا وینم
چارنا لیدلپه پندو سترنگو
خپل ی واپه بد راٹ په سترنگو کنی
ستاد پاره خپل شوم د پردوسترنگو
ستادی او بدو فدو خو ته حبران یمه
خومره بنکلی بشکاری په دی دو سترنگو
خپل دے دانما سترنگو خو بدی شری
تہ خورانه گوٹ په دی بشو سترنگو

خومره ترہنہ و بی دی حبران یمه
سترنگو د خاطر ستالهه مړوسترنگو
دہدیو پاکستان پېښر (سودات)

نور بد خلی یوسی زما په تو روسترنگو
زهه دی وہے لا پخواپه تو روسترنگو

که پرواکھمه خونهه به ی پرواکھم
نور دی خل کرو پروا د تو روسترنگو

په ی سترنگو په د سترنگو په هر لورشی
کرم دی داسی وار خطا په تو روسترنگو

کرم ی سترنگو ستا د سترنگو قدر دومره
ور به ی نہ کرم د دنیا په تو روسترنگو

نہ خاطر دی د کجلو سلائی و
بنکلولے دی اشنا په تو روسترنگو

شوق ی ستا د په ٻپغورونو سره لابلو
نور ی شو او به د سخونو سره لابلو

خوبش ی اشکنی شول د بہنو انگی ی هبر شول
زبه رانه بلبل شر د کلنو نو سره لابلو
د ٻهري ی کري ٽينکي خواهري او بنيکي لابلو
تاو د محبت د ارمانو نو سره لابلو
ستكپ ی نيوی ستا د ميني په کاروان کښي
لابلو نظر ی د گردو نو سره لابلو
زبه رانه زيار د ديدنو نو سره لابلو
چرتنه د اسي يار شته لکه زه په انتظار یم
ستونه د سباهم د فکرو نو سره لابلو
چرتنه بد زما لپوئه زبه پري مشغولي ی
ستا د تورو زلفر زڅخه رونو سره لابلو

شو به د ی مهار د عشق نيوی وی خاکره
ڙوند در ځنبي مسي د دختونو سره لابلو

ما د وصال په شپه کښي ټوله شپه سحر ليدلو
حال ی د ھان لکه مجnoon مسي او تر ليدلو

در ٻغه چي شپه وئے د وصال خو ترقى هتنه پوري
نه په دیدن نه مرپدم چي دلبر ليدلو
بياد سحر غمونه مله لپرنې ڪرمه زه
سي ما بنام ی نمر او چت د غرمه په سر ليدلو
نه پي لاهې ڀه په سرو لبانو باندي نه یمه پوه
لا په اسمان ی چي د لمړ په ھائي قمر ليدلو
په تصور کښي ی د ھان سره ڪول فکرونه
په هغه شپه چي به غماز جو ی محشر ليدلو
پي ی را ياد کړل هغه تېر د جدائی وخته به
لهمه ډک ی تره ټپور ی اختر ليدلو

خاکره بس کره د وصال طمع پهدا شو د يار
وائی رېبار چي ی جانان د ی مسعود ليدلو

خوبه سره پت دواپه په زپه ذره ذره یو
که دا دې خوبنده نه ده په صرچانه دې بستکاره یو

یو دغه بېلتون دے پې عنت موپه کبھی دېر دے
خوبه په کبھی واپس په مدام دې درسہ یو

نه زما په سوئ، شمعی زه ستا په انتظار کبھی
هر کله پی وکا نو مړه به دواپه په یوش په یو

نه بد کله واپهم که دنیا په بله واپی
کبھی دې نور خلق مومن په خپله تماشہ یو

پوچ به پی سوکند شی په کبو و دخو دیار
اویس به دواپه خه رقیبه تور په او به یو

راشه مروره پی ی شک له خاطر وف
وایو به ربستا پی دا په خه سره خفه یو

لے دیوان اوزن لرند کبھی سرگا په ټکنکه، ایکلی شپی، پیچی اصرعه، پی وزن اولیا معنی کوي
لے داشن منز لرند کبھی نشسته.

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

پاد شومه د عشق د ګر نکونو په سرونو
په ہوتم د لرپه وطنو نو په سرونو

درپه پی د ستاد انشکو خوله هم زه وی
پرپی نه پی ګورم د ګلونو په سرونو
ستړیکه به زماشی اختر غرقی په ژها کبھی
ګری پی کشتی د ګر دابونو په سرونو
مات په ما نظر کړه پی سپر سترکی حق چولن شی
دود پی کړه د لوړو محلو نو په سرونو
هسپی هم ایرپی یمه د باد سره الوح
سکور پی خله نیسی د زخمونو په سرونو
خان به خاوری نه کړام غم د یاره کڅو په بشی
خاوری دې پرپی وی د ټېغونو په سرونو

بنکلی به سر تیپ کپی یاره ستا په تصویر کبھی
د ہر خاطر ستا د غزلونو په سرونو

بند شوله پېړه پی انکار دې وکړو
زماد واپه عمر کار دې وکړو

خلق پې نند وکړو تر دتہ
تاپې مخ پې کړلو ګذار دې وکړو

د زړه نخمونه پی بیا هله شمانه
که د دې خپلی خندا شمار دې وکړو

زه لاخنه نه وايم پې داغ پې نه
ته لاخنه پې پې دیدار دې وکړو

خاطره زه لټانه چا بهي پې
وار به دې راشی که لې وار دې وکړو

حکمې ی ن په سوزې د تېر کړو
پی پې ډون په مسیده تېر کړو
زما خوستا منزل مقصد دے اشنا
زړه ی لټه تېر د مړلوا تېر کړو
دلسوی مه کنه تېرس محمد مدہ
نړۍ ی عمر په لمبو تېر کړو
زما دا تېر ژوندون زما خونکله
تېول ی دستا په تلو راتلو تېر کړو
پار بیا د چاله تو رو زلف نه ګړم
یوئلې مرگ را ہانتدې دو تېر کړو
اکه د شمعی بېکا سنا په طمع
تېول انتظار پی په سیکو تېر کړو
زه پې سپلی ته د دخیر نه یمه
ساد دیدن په رنگینو تېر کړو
ژوننده د عشق لوړی ژورې غهه دی
سر پی لټه واپو ګړښکو تېر کړو
اشنا دستا د بسلو مخ په خاطر
ماخپل خاطر په سره لمبو تېر کړو

زه يمه جهان ددنيا سترگو ته
 گوئه کته نه شي د چا سترگو ته
 ستاد بسکلو سرقکو بلا واخلمه
 مخ دې کرمه سترگو بلا سترگو ته
 راشه اهرچشمہ لپرنه شومه
 سترگي ي صحرا دی دستا سترگو ته
 ستا پي خندون سترگو ته گورمه
 بلي شي له واره ثبا سترگو ته
 داخو دې په خپله اشنا کړي دی
 خله ي زعفل کړي اشنا سترگو ته
 ستاخندا برپښندا و د فلک غوندي
 بيا رانغله هغه دهنا سترگو ته
 تا جوب ارادې د راتلو کړي دی
 بشکاري ي رنګينه فضا سترگو ته

ف خوي خاطره ستا خاطر دکړو
 بيا به نه راکړو ی سباسترگو ته

خبر نه و م دې ثواب او دې عذاب ته
 هو تصویر فم ستا په درو ځوکېږي محلا نه

ما وي تل به خوشحال دې ستا په عشق کېږي
 او سې نه په په دې غمنه اشنا خواب ته

ستاد سرو شوندو آدمان غړمه راشي
 کله کله په نظر وکړم ټکلاب ته

يو ذره يې لري نه کړلوا د مخ نه
 فکر یوبم د اشنا د مخ نقاب ته

نور یادونه يې په یاد کېږي رانه هموشول
 یو دوه نه راٹې په کښې نه حساب ته

ډایف زړه به زمامه م داسې تک تور وي
 په خاټر وکړم نظر سری کتاب ته

۴۷

خوانده تراخه شو د خوب و هسي نامه پاڼي ده
د بندو شپې دی او د بشو هسي نامه پاڼي ده

ته رانه هېر پې خدا ياه هرڅه په دولت کومه
ددعا کانو د بېړو هسي نامه پاڼي ده

په ستر ګو څلابو او په زبهو کښې سره خاندوانشنا
مهه کړه ګیلې د ژبه پندو هسي نامه پاڼي ده

په ډېره مینه کښې پې زه او ته پېږي نه پوهېښد
د هغه وړ حمو او د شپړو هسي نامه پاڼي ده

پې په پلر کښې به پې په زبهونه پاندي او د لکن
د ستا د هغه انتکر هسي نامه پاڼي ده

سبا به ولني پې د خداي په خاطر راشه لنه
په ما خاطر کښې د ژوړندو هسي نامه پاڼي ده

۴۸

ته پې رقیب ته اشارې ګټې دا دمل فنې ده
ته پې داغلي غلې ګورې دا دغل فنې ده

کله یقين ګرمه په دا پې مرود ډیله ما
ما نه معلومه ستا په ستر ګو کښې د چل فنې ده

ته پې تپوس رانه مدام ګټې پې خله لټري؟
زه پې د الاس په سینه بهم داي او ل فنې ده

خاټه، تا پې بېکا خوب کښې د هجهن لیدا
یقين ې د اخري ستاد اجل فنې ده

لب د نقاب لری کېدل زده کړه
زما په لوری سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقیبان پومه شی
پت په لموکبې مسیدل زده کړه

اے زبه پی سم دا واری ونه چوی
نکه تناکه تړ کېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصیحت مه کوه
نامعه مانه پوهېدل زده کړه

پکا ستا په انتظار ی مسی ستړی اټله شپې
خندل را پوری ستړو پی سپوږدی لاتکليله کړه

ورته سره ز نکانه د دصال تکی ته غله
ما به کله کله بنه کړه پی بېلتون رانه قصه کړه

شويه منه نظر ستړې پی هرستړیکا به جلښه
پی د ستا په لور به تللره فه ستړیکا به منځ کړه

ورسنه به یې زله وچری که شپې وچری د خاطر نه
په ثہا ثہا قده شخو و علایی ستا پوره کړه

رقيبه په خپر راغلي د اشنا خبرې کره
پرېن ده نورې نوي بس هم دا خبرې کنه

څوبه دکې سترګي زه د اوښکو ګرم
کلګامه راشه راشه دغه بیا خبرې کنه
نورې داغمشنې د جفا خبرې پرېن ده
کله کله یادي د وفا خبرې کره
سوبدي کله کینۍ د ساق په پیمانو
د تھولې میخانې او د مينا خبرې کره
نمې شو د سترګو سپین د اوښکو په سلابکې
بس ندشه راته وايد د خنداب خبرې کره
په خود نه یم تپوس لاشنې مه کو دده
اشنا ما لېونې ته د صحراء خبرې کنه

خاطره پې ونه کړي د بدل چا د غم سودا
د یار د تعداد زلفو د سودا خبرې کره

ما په شو ګير تا په خوبين تېره کله
شپه ې سپونې ته په ګيلو تېره کله

پکا رانغلې شمع روپه اشنا
ما توله شپه په درې د تېره کله

مینه د ستا زمانو نور زې سونووی
مسې لمبه دې په ايرد تېره کله

دا ماحاظه ستابه خاطه اشنا
د صجر شپه ې په سلکو تېره کله

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه په لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
که په خوماسه د څان یوسه

په دې د حُسن چمن تبیه شی
راشه د اوښکو په پاران یوسه

نه په مسکے شوې زما نړه ته بتکله
دا د غمینې د ګجهان یوسه

خوبه زر راشه د اشنا سره
دومه خوناشه دا چشمان یوسه

لپ د خاطر کړه شمع رویه خاطر
بعار دې راوله خزان یوسه

پا د شرابونه نشي و باسه
با خو تریب زماله خلی و باسه

پا په د زړه رازونه مه لټه
پا دې صعراته قافلې و باسه

څه لنده تنګه دنیا کې شو د به
زړ په د ژوند لاؤږي پېښې و باسه

د آشنا پاډه نور په مه تنګه
له دې سرای نه قافلې و باسه

اور د خاټر د زړه په خونه شوبل
ستړکې د ستړکو نه پې مهی و باسه

ستا لُسپینه مخہ نار زمانہ کے شہ
م داستانہ سپلنه اوہم لرگے شہ

ستا پڈھ باندی مردھ بخوند کا
اے اشنا یا اپریدے پا پہنودے شہ

زہ او تہ دچاڑھا او خنداخہ کہہ
ذما او بنکی دی باران تھ پسالے شہ

ارس دھکل ھنی تھ لری شہ رقیبہ
پا پھپله باندی کھل شہ یا ازغے شہ

زہ خاطر دی نور خاطر کولے نشم
اے رقیبہ کہ پوہنچی نو سرے شہ

لکھ کلی لہ مسدو پکھے شہ
بانہ رانیغ کپڑہ لہ اغزو پکھے شہ
پی ستاخودو نلفوتہ نہفہ نہشو
زماختک لہ ذولتو پکھے شہ
کہ یہ مرثو درسہ فیدیو لہ
خو زما مینی لہ پیسو پکھے شہ
پی ی ٹوندون لہ رنگینہ پکھی
بیا پہ غصہ کبھی لہ نشو پکھے شہ
بس پیمانی لہ نہہ نہ و باسہ ن
وہرینہ مہ لہ اشارو پکھے شہ
پی تای هم گرہوان نہ خیری ووی
ہم ستاکوچہ پی لہ تو تھ پکھے شہ
بنہ دی نہہ تکرہ پی بیا بیانہ ولی
فضا زما لہ اسوپلو پکھے شہ
بدخواہ پی لاس پہ سینہ کیندی درتہ
دخیر خانگی لہ اغزو پکھے شہ
خاطرہ یار دی پہ خبر کبھی اوی
تولہ درہ لہ سپلنو پکھے شہ

۵۶

ه عمران په شپه دیوہ په لاسکنی راغله
خدا ی خبر پی چرتہ تله په لاسکنی راغله

رقبان خو دی اوں ٹھول راله راتیرشی
پی یار راغے نو وسلہ په لاسکنی راغله

پی پی امید دواہ پسی خور کل
پی لہ خانہ خبر پدہ په لاسکنی راغله

پی دست رکو د سرو شوندو او د زلفو
تصویر پی یعنی ٹھرہ په لاسکنی راغله

پی په تلوکنی شو مسکی نو بیا به لشی
اے خاطرہ بس راخہ په لاسکنی راغله

ترخون ته پی نہ کینی کله کله
په خوبی سپے مر کینی کله کله

د در دمندو نظر هفوله په کار دے
پی دلاسہ دی بنسه کینی کله کله

پی اشنا دچانہ درگ شی موئند نشی
پسی خان مسی درگینی کله کله

پسکاری یاں مرود نہ دے اے خاطرہ
په لیموکنی پی او سینی کله کله

بیا به سره گورو او س ھوانی ده درومه درومه
خوک کپر کارو منه غم خو دیوانی ده درومه درومه

او س ته ایله راغلی پی بس وخت دھنکدن شر
بیا رانه گرانیں اساف ده درومه درومه

وچی پی پی باناری د بناست دے گرم شرے
ھر شے په کپنی ختنے دے گرانی ده درومه درومه

نہ او ته خاطر نور په خنہ سره خوابه لیو
مینه خو هم دا پیچانی ده درومه درومه

ستا د بنکلی مخ مشمع پی سره شوله
جو ھدہ په محفل کپنی توره شپہ شوله

دا شد لبہ واورہ دالفت قصہ
بس دے نزدہ زبہ کپنی پی نزدہ شوله

ہ پری وعدی بنسی دی لبی لندی وی
او س دی هریوں کال رانه وحدہ شوله

تا پی د خاطر خاطر و نہ کپلو
بنہ شوہ دہ بنہ بنہ شنہ اشنا بنہ شوله

۶۱

کله پی په فکر کبی دستا شمه
لار شمه له حانه خو بیا راشمه

تہ که لری ضد نہ خو پین تو لم
اوں در سره خرنگه پنلا شمه
خیال او تصور ته به سلام و کرم
نہ که دخیل نہ په په تعاشا شمه
تاو پی شی د زبه نه ستاد مخ لم بی
کم پی ستاد زلفو په سرو شمه
نوری دی د مینی لاری سعی کرہ
خدای خیر پی کم پلر خطا شمه
عشقہ داسی چای لرہ دی راوست
اوں به نہ دستا نہ د دنیا شمه
نن دی دپرون وہ د داتلو وعدہ
ن شنگکه په طمع د سبا شمه

د ہر پی غربیو نیسلی را کتلی دی
لبه بہ خاطر ته په خندا شمه

شکر پی زہ هم ستاد بنبری شومہ
اوں دی پی نہ بنکلیہ دکوئی شومہ

نہ بہ په حان خہ و کم پی راشی ته
واپہ دی په طمعه کبی ذری شومہ

دو مرہ در نزدیکی یم که خولی یم
لری بہ شم نور که در نز دی شومہ

ن خو دی خاطر پی سبا ندوے
پوہ دی زہ د مکر په وعدی شومہ

۶۳

توبه خنگه تېرېن کاپه مونیمار باندی وختونه
ناپېھرەھى تېركېل په قرار باندی وختونه

ھېچرى ھم سخیان خو د سباغمونه نه کا
لہ شومانونه تېرېن په خرد باندی وختونه
دا تېرە وختونه پېپن ده لہ انکار سره ھې تېرش
ته راشه نور دی سرم کړه په افراز باندی وختونه
نه دے هېچى ګرم ھې خوک په غم کېږي دروند بکاري
په هرچا باندی تېرېش په خپل دار باندی وختونه
کووره د هغرو په نه وکېږي نوره سودانه وی
تېرېچى شى د بکليرې بازار باندی وختونه
لکه پادھسچى تېرېن وخت په روئا او په بیمار
و درېنک نه و درېنکا په بیمار باندی وختونه
دمخ دی تصورد کرم ھکم د مخ ی داسې توردے
خبر نه یې کېل تېرې په انکار باندی وختونه

ما خنگه به لېتون کې د دنیا الاغم نه خلاص یم
خاطر ما بېنکلى تېرکېل په خپل دار باندی وختونه

۶۴

دلارې خاووه شرم د پېښو ھنې و تله يمه
اشنا په تاپسې له تلو ھنې و تله يمه

دا شنا مخه نور دی سویے ٿې د لائندشى
نہ خود او د او بېر ھنې و تله يمه

په بندہ بېر ھنې به دی نه لپ په نار پد مد اشا
زپه ی او س پوھ دے د پېښو ھنې و تله يمه

تاخو به نور طانه خندلی وی ھې داخله وش
که په ٿله دی د کوخر ھنې و تله يمه

دغه داغونه ی دی بس دو مرخ خاھرې وش
نور د کلرو د ڪلو ھنې و تله يمه

دستا د خوپی پی فیصلہ مانه شوہ
نوره د نبڑا ی حوصلہ مانه شوہ

شونمپی دی صبی رپیدلی نہ وی
پہ زبہ دی بله خہ راتله مانه شوہ
نوری ساقی خہ جرم نہ دے کہے
تشہ لہ لاسہ ی پیالہ مانه شوہ
کہ پٹھوپ کبی پی هرخہ غواپیتہ
داپی پہ بارخہ رسیدہ مانه شوہ
لاسا ی پی واکہ پی جامونو ته ف
مانبام خوننہ دے پی روڑہ مانه شوہ

خاطرہ پرپن دہ درروغنو توبہ
نورہ نما اوستا ناغہ مانه شوہ

ما پہ مثال لکھ پتنگ وکنه
تہ دی دشمی غونبدی رنگ وکنه

کہ پی کوثر شولونصیب د دیدن
بیا ی شہید د عشق پہ ننگ وکنه

زمکہ بتر وی لبرنوتہ مدام
زپکیہ تہ پی هم پالنگ وکنه

لکہ پی خومردہ ستاغمنہ دیا پہ
پراتہ پی تہول پہ زپک زنگ وکنه

خاطر کچکول دگدا واختلو
اشنا دیدن پہ خان قلنگ وکنه

زېگیه لپوئیه
نېگیه لپوئیه

تءُ خو وايد نءُ به خُ کړم
څُ به کړم او خُ به نءُ کړم

تا خروي آبادی پرېن ده، ما خو پېښو دلخُددی
په صحراء په کرڅیده کړم

پی اشنا کړک سترګی پورته با نه ستا په لود طدعی
نءُ پی کوم طرف کابه کړم

نءُ خاطر در ته چېزېم پی په خُ باندې راوین شري
پی په خُ دې او س وله کړم

له منزلي نهاد دیولن کېنه (ووته) ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

نور زهر په خوب و کېټې د افسون مه راکوه
دا بس ده اشنا نور دانه، چا و دنون مه راکوه

تءُ تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سرزاد د قیبانو په لعسوں مه راکوه

پی خو د کېږي و عددې نو هومره لاشې پی و عددې
دا دې وې در پاتې خو زبون مه راکوه

که نءُ چرې په خود وے نو په تاشېدا کېدم
په سترګو ماله دار بیا د جنون مه راکوه

هر خوکه نءُ خاطره د اشنا اجل ته مخ شوم
د ګورد مبارکي خو په ژوندون مه راکوه

له دیولن او منزلي نهاد دیولن کېنه (ووته) ده
هر خوکه نءُ خاطر د اشنا اجل ته شرم

لوے دریاب د مینی نئشی په وابہ نبہ
شومه یارہ بیا دستاغوندی په نئشی

پی په خلہ کوئی یوہ او په زبہ بلہ
دھفہ سرہ به مینہ کپڑی په خلہ زبہ

سوی دنگ ته ی لب و کیوودہ دلبہ
ما نیوں ستا د حسن په لعبہ زبہ

پکاستا په انتظار کپنی شمع رویہ
دھر ستور د کاسرہ پورتہ ی خاتہ نبہ

بیا پی خوب وابہ تھوپنہ او هبہت شی
دھجران چپی پی وشی په فدہ زبہ

ین غم نہ دے پی پی و کپڑی اٹھاٹہ
و پر غمونہ دی کوہ ی په ساپہ نبہ

ھیگر پی شرکاب په لجمارو د لوکبہدہ
په ما دے یک تنھا کھ په هر لوری لوکبہدہ

پی لری در نزدی شرم د وصال په نئنا
دستا د گنگرو گانو په ما شور ولکبہدہ
خیگر پی تش گوکل دے راشہ و کپڑا قاشه
د سو فریاد دنو پنگ تکور ولکبہدہ
ز پکیہ امید لند کپہ پس لہ دی نور لہ وصالہ
بیلتون دی ھوانی مرکشی اویس ی زود ولکبہدہ
سپین مخ دی را بسکارہ کپہ دنقابہ ککھ نص
و د بل دی پری د و د بھو غومندی خور ولکبہدہ

خاطرہ خدا ی خیر کہ بیا دیدن و کپڑی دیار
پی بیا د غمازانو داسی زود ولکبہدہ

اشنا وی دال کی دی د خاطر د اسوبلو
ر قیب وی مازی گر شری په قاور ولکبہدہ

عکن دستا زماد ستر گوله زبار نه وفی
د زبده له کوره ی بیلتون په یو گذار نه وفی

داستا کوچی له زه دروغ خان په خیال نه دهه
پی تاو راتاو نشی دستنی سوم نه تار نه وفی

اے شمع روید راشه نور دغه ضدونه پرینه
پی په مین دی هر شپه د انتظار نه وفی

دستا د عشق په سمندر کې پی ژوند چو چو
پی په ربیتا خو سمندر وی د انکار نه وفی

شبېي د او بشکود خاطر پسی ايله زیاتي شري
بنکاري دستا د حوانه او بد شو بهار نه وفی

دا سې بله شپه به په نصیب سره را فی
په عمر کې بی را فی خود رتیب سره را فی

خوشحاله وی په غم کنې چې داره شامطا م
را دروی خوشحاله دی د حبیب سره را فی

خو پی په تندی پی دا نل لیکلی نه وی
دو منه ن حمتو نه د غریب سره را فی

خندیبی او گډ یېنی سره ګلونه د سبا
نفهی پی د بهار د عندلیب سره را فی

نور خلق که د غیبی په دارو د طیبیانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره را فی

زپگیه تا وی پی ددرونه خُ دی
 دا په کوکل کنی دی ترکونه خُ دی
 زہہ په بھوپی ولہ خوک یب وینی
 وده وہ دا سترگونه خُ دی
 بس خرکه مخ دے نرگلناامہ دے ستا
 داد خورشید قمر مخونه خُ دی
 نہ ده اسانہ اشیانہ ی د زپہ
 لاد ستم دی تندرونه خُ دی
 دستا منزل دی دو مرہ نور لری شی
 گوپو پندو ته تیندگونه خُ دی
 کہ ی ذری کا نور نو لابہ بنہ شی
 ستا پہ فضالا و سعتو نه خُ دی
 چی مرد وی یو ساعت یب گورہ
 یہ دی پخلا نوبیا کلوونہ خُ دی
 چی مرد وی پتہ دے خونہ شی
 ما ته په غلا غلا دیدنونه خُ دی
 دا په خاطر گلناامہ ستا دشوندو
 وی په خاطر دی پر مرونه خُ دی

چی کتھ در ته لہ پہنہ هجرہ نہ شم
 دستا سترگی ی کوئی دنہ نہ وھی
 خدا ی دی هفہ وخت رانہ ولی صنمہ
 چی ی ستا د دیدن شپیج د نہنہ وھی
 کہ دسترگونه ی وھی دستا سترگی
 وی وہل کہ ی جرگی د زہہ نہ وھی
 مودہ پس سہ یو حمای شرپہ محفل بکی
 ستابانہ ی ن نزی د نہنہ نہ وھی
 جمع نہ لرہ اشنا چی نہ دستا یہ
 چرتہ نلی ی خوری د زہہ نہ وھی
 دمغ لری کرہ پلو زہ دی لوکے یہ
 چی ی ستا دمغ لمبی د نہنہ نہ وھی
 ترھی بہ دی رقیبہ زپگے وچری
 چی خاطر د معشوی د زہہ نہ وھی

کله دستا د خنڊپدو شپي دی
زما د اوپنکو د شپيو شپي دی

په دالنہ تنگ وخت کبی ی حال و پوسته
دای ڈیوند د تپندو شپي دی

په تا اختر او س دھولی راغلے
دا توبی شپي د پسلو شپي دی

دخت سپنی ته بہ راخٹی کله
او س ی د ڈوند د محفل شپي دی

دا نڈھا ار در نہ تپیں کومہ
د پلتانہ دی نوری ہوش شپي دی

خا ار دوینو غر غری و کھلی
دای ڈیوند د خنڊپدو شپي دی

پی پنیمان نہ شی په بیا کبی خلہ دی
پرین ده را و گورہ په دا کبی خلہ دی

زما په اوپنکو کبی خندا ده دستا
یارہ دستا په دی خندا کبی خلہ دی

شمی دن شپي نہ سبا جو پدہ
سبا به مرہ وی په مسا کبی خلہ دی

زبہ ی ی سترے په توبون کھلہ
کله دستا په دی گھا کبی خلہ دی

خاطہ تہ پی ما نہ نہ شی کتے
لبہ ی پو کہ پی په ما کبی خلہ دی

زماپي دا مدام دغه دلبر ته سترگي دی
نوري نه ويغه سترگي که هر چرنه سترگي دی

له هره دره وو تلي سترگي ۾ آشنا
که وپي دی که تب ڦاخري دی درنه سترگي دی
نه تل راته موسيئن په دی عصر مه شه جوره
زماغرهم ڪلنامه دی پهر ته سترگي دی
د ميني سمندره سترگي غربی ۾ ڪرعب تا
وتنلي ۾ له تاكله بھر ته سترگي دی
په اوپنگو ۾ کپه سته و به وند ۾ دعشق
که ڳل ۾ دمغ رڙي خر ثمر ته سترگي دی
را وه چي خبرئي بنه لوهه په وخت سترگه دسا
زماغرهم ختلي دی سحر ته سترگي دی

خاطره که خوغاري نهه له تاد يار ديدن
نه نه شم درکله زمان مر ته سترگي دی

دستا په غم کبپ خوشحال پهتي دی
په دی زندان کبپ الادی پهتي دی

زبه که ته ڦف نه ٻولنے خونه ڀم
دمخ سه زلنې رسی پهتي دی

په خودو نلسو ڪبپ را گوري په چل
په دی ٺنگل کبپ دی هوبي پهتي دی

په گومو سترگو به بيا بيا در ڏمه
په اشارو ڪبپ دی ته گي پهتي دی

خاندي پي جوره ۾ شول دنجه خونه
ايله په دينوي خواگي پهتي دی

خه شو په خسله ڦي دی رحمت را گو
ستا په نظر ڪبپ تلى پهتو دی

په سرو گويم تورو سترگو ته دی
هي په ڪبپ خه بلا مsti پهتي دی

ستاله سينكاره ۾ خوانى شه لو گئے
ههري په خاود و ڪبپ موانى پهتي دی

دستا په خيال زما خاطر شوابي
خو داميده په ڪبپ سپر غي پهتي دی

زبہ ی کہ هر خو رانہ مرخہ غواپی
میخ نہ دے خبر ی مرخہ زبہ غواپی

اے ماشرمه زبہ تہ رانہ بہہ واں
محہ رانہ غواپی چی مانہ غواپی
تل بہ بی پروا وی گرنگونو نہ
شوک پی خپل منزل ته رسیدہ غواپی
زبہ او د نظر چنی دی خلاص کرمہ
تور دی لا بنایست راحنی خہ غواپی
مرسپے دستا دیدن وہ نہ دے
دا خدم نیہ غواپی هم لیہ غواپی
خبر نے کہ زہیر شم خان تکران شومہ
بد هم پہ کبھی وی پی شوک پی بسٹہ غواپی

خلق پری تہ شری لہ سرونو نہ
خُلّہ ورنہ خاطر پہ تشه خُلّہ غواپی

ن خوماتہ هسی بلہ دنیا بسکاری
تا پی نہ دینم نو خلہ دنیا بسکاری

تنک گوکل یہ دنیاشی چی تہ ناداشی
بی تا تنکہ لگوکلہ دنیا بسکاری

بی لہ مانہ هسی کله صحرابسکاری
بی لہ تانہ هسی کله دنیا بسکاری

چی پہ هجر وصال نہ پہ کبھی پوھیں
داستا دہ کہ ی خپلہ دنیا بسکاری

میخ خاطر دی خزان و نہ کہ خاطر
شنکہ خبہ او بی کلہ دنیا بسکاری

ما وې نن به ی نهه و چویا خو در دونه دی تېرینی
پېښد ده خه کړي اپسونه خو وختنه دی تېرینی

جوهي تا اراده کړي د راتلو زما په لوری
ن ی ستګونه د فهاندي مثالونه دی تېرینی

جانانه زه یې زغله شم که وی دستا د لسه
مرغونکه سخونه طو فانونه دی تېرینی

ستا د حسن په بھارکېي یاره نوریار تکنیکه شته
د دلدهر په خاطر باندې غعنونه دی تېرینی

نه متزالند اوږد کېي د لفظ نشته یې مسرع یې في معنۍ کړياده

زما زبه او د ستا ستګونه پېښي
نور به بد کا پې په دی منځ کېغا ځائيني

که خبرنہ را کوي خبر دے بشپړیمه کړه
مئین زبه ی ستاله مینې نه صبرېږي

که دې غم په ما انبار وی پروا نشه
د ټلۇنون لادنې خانګه نه ماتېښي

پې پې ورتې اشنا والې خنډ شوې؟
نهه یې بنه شی په گوګل کېي نه ځائيني

زه خاطر داسي هېبت ستا د راتلو کړم
لکه پاڼه یې په دنه کېي رپېښي

د وخت دکذارونو پی داغونه نہ جو پیری
زماسنہ سپرلیہ ستاکلوونہ نہ جو پیری

یوٹلی پی وران کمے ستا تصویر بالا اشنا
ع مغضی زما معنے فکرونہ نہ جو پیری
رافی شہ دیار غمہ دُنیا دغم سے
یوکود پی دگو نہہ پہ کبھی برجونہ نہ جو پیری
اے زہڑتہ راتہ دا پی پی یار راشی خڑہ بہ کرو
لاؤ بیوہ گنی وہاندی تعیینونہ نہ جو پیری
زہ خوبی اشنا لاد پخوانہ لمبے نہ وم
دعمر لمبیونہ زیغیونہ نہ جو پیری
زہ تاتہ پہ قدم کبھی او تہ مانہ وی ولا پہ
زم او ستا پہ منج کبھی پیغورونہ نہ جو پیری

خاطرہ یو ویغ نہ ده نہ زہہ جو پا اس باولان
پی دہ کوئی غمونہ هنگہ زہونہ نہ جو پیری

خہ پی پری پہما زماد یار سرہ جو پیری
خہ نے زما نہہ دانتظار سرہ جو پیری

کله پہ یورنگ شی بیاسل حلہ بل انداز
سل خلپی دیدن دخپل خپل وال سرہ جو پیری

قکورہ واپڑہ خنگہ پہ ستر گوکبھی اقرار کا
بس خو دیار شوندھی د انکار سرہ جو پیری

خہ پہ خاطر کینی من دپنکلیو پہ صفت
ھنگہ وخت داغلے دے پی دار سرہ جو پیری

وی به ی گواه سبا دا سپن سپن دیوالونه
دندہ تود لوگی پی د دیوو نه پاپ کیبی

پاد ی د دنیاله پاده مخکجی مخکجی نبدي
خنگه به د ستاد پار بندو نه پاپ کیبی

باده د پلتون پی پی پئلری بیا رانه شی
ستگی پی د پار د تماشو نه پاپ کیبی

زبه له پی دارو دی او کجل پی د بصر دی
خاوردی پی خاوله پی د پیسو نه پاپ کیبی

بیا راغله شپه او حُلند ستوری پار رانه
بیا به ی خاطر ن دخوبو نه پاپ کیبی

O

لے دیوان کتبی مسحی دا چاده: خاور کیا دیکھا نه پی د پیسو نه پاپ کیبی

نیمی پیش از پیش از

نور بدایله خه د لبرونه پاپ کیبی
گوید پی یو گرد پی پی د پیسو نه پاپ کیبی

زبه پی پی اشناد ستاد تلرنه پاپ کیبی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاپ کیبی

پیغی پی د زبه دلن ورژپدی لاهی
غم دی په کبی د هر شو د نیوونه پاپ کیبی

نه بلیده هی اور دمغ دی دا پی زبه وه
گوید پی به سکون د سو لمبرونه پاپ کیبی

تاپی په کبو و بدو د عشق بو تلم زدکیه
خنگه سپی لاری د پندو نه پاپ کیبی

په آرمان د نادانه شی پی موبیارشی
خوشحال او خوب پی و دک شی غم پی کارشی

تخت و تاج او بادشاهی پی په کارنہ ولی
په آرمان د ریغ صورت شی پی بیمارشی

په توبه باندی پی پرس بد بسکاری پی نبیشی
بسکاری بند پی په حوانہ کبی توبہ کارشی

لہوئی په کاہو لگی ورته خاندی
دهویشیارو خنکدن په یو گذار شی

خپله خمددیار غم پی لب میلمه دے
تابه و کرم دار و کړه که دې وار شی

تہ دې خپلی سترکی وکوده پی غه کا
د خاطر زپکے به خرنگه قریشی

ستركی دې کره پرندی پی وختونه وارخطاشی
نلپی کره پرپشانه پی کرسونه وارخطاشی
خوبه کړي وعدی رانه داف او د سبا
پېرپی شپی وعدی اکړه پی خوبونه وارخطاشی
زه درتلہ داره په محفل کښی کنځنه شم
ستركی پی راوا پوچی نو نهونه وارخطاشی
عقله پی عینمه زلف تار په تار
بس خویو ګرہوان ته پی لاسونه وارخطاشی
دومه اے زپکیده ! څان ته مهه بلکوه بلکه
وبه چوی له واره که دردونه وارخطاشی
غلله سره د مینې په محفل کښی پی یو ځای شی
نهونه وارخطاشی پی دنګونه وارخطاشی
مل پی کره د زبه پی کله په خله نه بیانې پی
داسې ادا وکړه پی دادونه دارخطاشی
مکه زه خاطر دې دومه وصف کېم اشنا
پېښدہ پی دخلقو درته زهونه وارخطاشی

چې پې روپ دے د لېمرپه پېمانو شی
سود پې کله بیا دلب پې بھانو شی

خو پې خدای را کې نه وکان به ثالیم
د خپر فصلونه تل په بارانو شی
که د ستا په نوم بدnam يم پې عانشته
لپوئي غبونه تل په لپونو شی
زه دستا لهپونو ستر گونه دار نه کرم
که خويونه دې دستر گولپونو شی
هغه شپه چې پې دستا زلفي په لاس وي
دغه شپه د سپيلني د وړاندې بنو شی

پې د زبه کور ته دې راشن پروامد که
لے خاطره خاطر تل د مېلمنو شی

له ته دادوا په شعرونه منزله کېږي نشتند
تله دغيلن خاطر کېږي دا مصريه دا سېږي ده: چې د زبه کور لاره راغله دې سېږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ددې دنیا نه چې ګللان ورک شی
غن د بلبل به په بیستان ورک شی

دا ته چې ژابې ستائیها هیڅ نه ده
اکه دریاب کېږي پې باران ورک شی

هومره ی سود په لپونتوب نه کېږي
چې په منکل کېږي په ګلپون ورک شی

خو به لټپه مه ستا ورک شوی پلوونه
چې د خاطر په کېږي چشمان ورک شی

وپا ندی به ې داوې چې کاته بدهشی
او سپې په ژوئند پوره شوم وايم خه بشی

وايم ستا بنه ته د زخیزه نه
بس دے که او د اسې نو سا په به شی

نه ومهله داسې جدائی خبر
ما وې په ساعت کې تله لاله بشی

وې کړو تپوس ې را هڅلڅ غواړې
ما وې چې که راشې نو خرابه به شی

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نه ې پې پېښ دی د واپه سره موږ به شی

هر وخت چې ژړا کې خندان شته دے
نډه خو د خاطر او بة او بة به شی

ستا پې خودې زلفې ګونې راتاو شی
زماد نډه ځنې بسی راتاو شی

په مړه په لوپته کېږي تاوشی
اکه وړانه بر بوكه راتاو شی

نه به ې بیا کې لېږنے د غرونو
نه به دا ستاستې هوسيه راتاو شی

په زړ بوده خوبه وانه فهم له تا
نه به خاطر ستا لڅلنه راتاو شی

راشد په کوٹھوکبھی د جرگو خبری نهشی
چرتئه پی په موننکبھی دپر دو خبری نهشی

دپر د شپوله راشہ پی لہ یو بل نه خبری شو
یارہ په یو شپہ د تھولو شپو خبری نهشی

وایمده لہ ھان سره پی دا به ودتہ وايمہ
را پی شی اشنا په حوصلو خبری نهشی

زہ او تہ پی وو ینو لہ ودا یہ سره پوی شر
چا وی پی په سترگوکبھی د نہ د خبری نهشی

یارہ مسنا د هجر او بدد د شپوشکرکہ کبے یم
کویدہ پی پی او س په اسوبلو خبری نهشی

خدای خبر خالن زہ بیا چرته تہ بیا چرته
پرپن دہ او س په تلوکبھی د رات لو خبری نهشی

خزان لاب شی بھار راشی اکلان خوشحاله شی
بلبل پی د چمن وی بورا کان خوشحاله شی

ن خومہ را گویدہ مخ دی بل خوا وابعہ
پرپن دہ پی نا پوہ د رقبان خوشحاله شی

شع پی بلینی د محفل د پارہ خاندی
نہ اکبھی د اسی فایف پی عاشقان خوشحاله شی

را کرہ جنا کانی، سخونہ کاغذ عمویہ وک
نہ کے د خاطر وچوہ خو پی خان خوشحاله شی

زبہ په دی نہ دے پی ناولے مخ دے
پی کوم پی خوبش شی صنہ بنکلمخ دے

مخونہ پس دی خودا مخ پی خوبش دے
واٹھے یہ تھلوکبی وتلے مخ دے

پریندہ پی او بنسکی پی بھینپاٹہ مخ
دا پی گناہ جاناں رتلے مخ دے

خہ وشو تاکہ دیدن پندکرو پہ ما
خاطر پہ نہہ کبھی ستسالے مخ دے

داستاپہ ستکو کبھی بیدھے پاتی شی
رقیبہ یار کہ پی پہ خلہ پاتی شی

ستپے من دور سحر وختی پا خبینی
پہ شوگیر و مئین وودہ پاتی شی

یوھلی نیغ پہ دی لار تہرشہ اشنا
پی دی کابہ وابہ کاتہ پاتی شی

افسوں پی ستاپہ خیال کبھی خہ بکارہ
دغہ ارمان بہ پی پہ زبہ پاتی شی

وستایہ پردہ یار تراخہ خاطرہ
پی پہ کتاب کبھی دی خوابہ پاتی شی

خون خو یو د مینی په تخر کبی انتظار دے
بنکلی تماشہ په تماشو کبی انتظار دے

ستالندو وعدو پی په ما خومه او پری کری دی
بنه دے چی دژوند په وردھو شپو کبی انتظار دے
ملکرہ ضبطہ مه چی راله او بنکی و پی نہ کری
ورینی دی دچا په دی شبیو کبی انتظار دے
تا پی دوفا پلو په ما باندی و نہ نیره
ماته خلہ د هجر په غر مرکبی انتظار دے
لا پی د امید د زپگی شنی پانی ی و پی شری
بیادرتہ سپلیہ په راتلو کبی انتظار دے
ما و پی چی کلہ نن نہ وی سبالہ به دی خوبنده مشی
دہر ی درتہ کپے په اسر و کبی انتظار دے
کله به شی ستاد حسن شمع راتہ بلہ
گران رانہ د زلفر په تیار و کبی انتظار دے

بنه ده چې خاطر دی دومه مخ ته لا کتلی دو
بنکلیه ستاد دین په سر ولبو کبی انتظار دے

خوک پی ستاد گلاني مینی طلب کار دے
هفہ کله لہ غمونزنه وزکار دے

ستا سنکار زما په سترا گوکبی غربینی
پی په کوم لوبی زه کردمہ بھار دے
د منصر خره سی نم دے په دنیا کبی
که یقین دی شی لونھر عاشق په دار دے
خندوی، تغیر وی پی پی ستا مینه
بس هم دغه ی خزان او هم بھار دے
دار قیب دی خلہ په مخکبی مخکبی کیزی
بس دستارا باندی هر منت گزار دے

که دی یار لہ سترا گروتو خاطرہ
خپل غزل مخی ته و نیسہ دا یار دے

ما وی خان را ته اشنا دستا په خپر دے
دی وی وروستن به ته پوہ شیخہ واکھندرے

دی وی نپو کله خیری ستازما په زلفو
ما وی ستاهریوں کلپا ورته کادشپر دے

دی وی زه یمه هرسی په مپرو روپه
ما وی نپه زما دلوپو غرداون شپر دے

دی وی بیا ته منځ بسکاره کپه کله پیشتوں یې
ما وی هر پیشتوں پخواه سر، تپن دے

ما وی زه خاطر دی هر دخت یم په طمع
دی وی راشه دلتہ کپینه غم یې پر دے

خدا یہ خومه پی وفا زما دلپر دے
پی لئے غمہ پی زه مرم په ده اختر دے

ده جران د لامہ شب و نوز ٿیپنہم
حکمہ داسی پی په اوپنکو گرپان تر دے

یاخو زه قدتہ نظر کولے نه شم
یاخو دے پپر په لپر آبی زویور دے

اوی پی سود په بل بشر، نہ کی نه شی
پی لیدلے پی دیار بنکل بشر دے

تند باہنہ دیار دغشو پا مثال دی
پی دیشتلے پی زما دنہ کی سر دے

دریغه زه خاطر خرو پوہ په سپل قصور دے
پی په شمہ باندی زمانہ مرید دے

شاید پھی حسن داشنا ی دلبور نہ پک دے
 دزبہ جهان ی دلوکو داسو پلرنہ پک دے
 خوبنہ ی ستاپہ بینو غشودہ ویشنہ دزبہ
 گنی وطن خوهی یارہ د ازغیر نہ پک دے
 دستا نصیب شہ خوشحالی د پی غمی خوبونہ
 زما د خوار غریب نصیب د شوگیر و نہ پک دے
 نعمتی مخ ته ی لہ و رایہ ناخبر کتلی
 ن راتہ گکہ داجهان د پلوشونہ پک دے
 راشہ گلونہ گواہان دی پہ محرا کبی زما
 پی تول چمز زما د او بنکو د شبیونہ پک دے
 داحسرونہ داغمونہ تنگ گوکل زبکیہ
 لہ دی خوکو بنه دے هر خوکہ د تیارونہ پک دے
 زبہ ی یوہ دلہونتی پہ کبی سو اکله
 بازار د حُسن خولة د برو تماشونہ پک دے
 همدمه مڈ رایادوہ دا تریا هبڑی قصی
 زما نہ گئے خوختنے لا د گلیونہ پک دے
 زما خاطر ی لہ شکونی لہ فکر و نو پک کرو
 د مع کتاب دی رالہ رافیہ د قیصومونہ پک دے

تک توں سوئے دستا سوئے و دبل دے
 پی دی اور د بنکلی مخ تریا لاندی بل دے

پی خوہم پہ مختبی لا مزد زیارتی
 اشناستا ددی متزل ٹنگہ مزد دے

پی ی شک پہ کومہ لار دے سردائی شرم
 نور پی هیچ موت دلے نہ دے خوستا پل دے

پی اشنا دی پہ کبھی اوی اے خاطر
 خپیں و گنہ حرم کٹھرش دل دے

ستا په انتظار کبی مانہ کال خُد دے
دو مرہ لا ماندہ نئیم ستاخال خُد دے

سو زی هم هفہ چھپری بلیزی اور
خاندہ لے اشنا تانہ دُغال خُد دے

تاکہ په شالہ کبی پتہ ولیدم
بیا به داسی وائی پی مثال خُد دے

زہ دی هریو غم د زپکی داع گنہم
مانہ لا دستا پہ جبین خال خُد دے

ما خو درته و پل ڈپرہ پی مہ کوہ
و گورہ خاطرہ او س دی حال خُد دے

شومہ پیری پہ نہ کی باندی پی غم دے
داشنا سود بہ پری نہ شی وائی کم دے

زہ پی مسی پریشان او سرگردان یم
مریو غم پی لکھ ٹلپی پیع و خم دے
دھجران دلاسہ شب و روز ڈرپی پیم
را شہ یو واری پہ سترگو پی تو دتم دے
ھفہ خاوندہ پی دارو دہ کہ چا راو پہ
پہ کوم حای باندی پی ایبھی پی قدم دے
تھول عالم پی پی صفت د سخاوت کا
کیلہ خہ کہم پی داخل پل نصیب پی کم دے
زہ خروکہ مسی شومہ پہ خندل پی
خلقہ ما او پہ جانان کبی کوم یو گرم دے
پی دلبری پہ ٹھا پوری ن خاندی
نو وج شوئے پی دستگو کله نم دے

حکیمانو لہ مہ درومہ خاطرہ
دیار شوندی دی پیھر لہ مژہم دے

پی لب نظری د بصر پاتی دے
جو پری منزل ته دیر سفر پاتی دے

شپہ که اوپدھ دخورو زلفر دھ خوڈ
وار دی دسپین مخ د سحر پاتی دے
نار دی دمینی دلبرٹنی زرہ
لا پی پا مینہ کبھی ہیگر پاتی دے
تپوس دشپی وکھ که وکھ یقین
ستا انتظار رانہ سحر پاتی دے
د انتظار دیری پی تند نہ شی
اویں خوشپہ تہر، شو سحر پاتی ۲۵
ما خرد ستا پہ سر وطن گھنلو
خبر شہ اویں رانہ خپیر پاتی دے
نہ او انکار لہ تا پہ کومروستکو
لا پی د تن د پاسہ سر پاتی دے

نہ د دیبار پہ خلہ رخصت خنگہ شم
د یار خاکله پی خبر پاتی دے

پی نہہ پی ستا پہ تور دے پا بل تور پی پہنزو نہ دے
نظر پی ستا پہ لور کھم پا بل لور پی پہنزو نہ دے

اے مجرہ پی پی ورانہ نہ کھی دا د نہ کی خونہ
ارمان پا کبھی د یار کرمہ پا کور پی پہنزو نہ دے

دا نہ پی مر بناست باندی شیدادے زما فربہ
د ستا پہ مخ دی سوزی خو پہ اوپی پہنزو نہ دے

پا غبرستا د معفل ٹھنی پی نہ شی خمہ گزدان
دد دروی بد خاطر خو پہ پیغور پی پہنزو نہ دے

دھان سپنکارولو کبھی مسکی وی ما لیدی
زماد نہہ په سولو کبھی مسکی وی ما لیدی

پھون یا خہ پرواه ستا په گزار نه وہ من
زمای په نہہ وی شتوکبھی مسکی وی ما لیدی

شاید پی وہ دریادہ حیراتیا پی هفہ وخت
ائین ته په کتلوا کبھی مسکی وی ما لیدی

خنه یمده په دا که بنه پی ستالہ سی کرم
رقیب ته په وپلو کبھی مسکی وی ما لیدی

لان دی لکه پانی انکھی نک سرہ چکلنه
سحر پی ته په گلوا کبھی مسکی وی ما لیدی

خبری په غصہ کبھی کبھی ہم د چاخاڑہ
اشنا پی په کھلوا کبھی مسکی وی ما لیدی

سیزگو دی چل پی دخندازدہ کھے
ستگ زماچل دیبا زدہ کھے

پہ لندو پلورن بہ پی خنکہ خُمہ
ما خو تل تک پی دمحرا زدہ کھے

ن دی ونہ وی په وعدہ کبھی راتہ
هر وعدہ کبھی دیسا با زدہ کھے

خاطرہ طمع د و فاماٹہ کرہ
اشنا خو یو چل د جفا زدہ کھے

اشنا ی نن لیده تہبی معدی را یاد بدی
دا دمل که هجران ده پی گلی سا یاد بدی

زما د امید و نو و ده شپی و غزبدی
هر خوستاد منزل که مر جلی و غزبدی

ایس چیرته قرینه لدش لمونه پی کجه یار
هر جای کنجی پی دل فوزونی و غزبدی

نمر مغینه او س دی سی لاری مانه کچک کچکی
نظر که ستاد منځ پی پلو شپی و غزبدی

چا هسی داسی دهی پی خاطر کړو یار پخلا
په دی در قیبانو جنائزی و غزبدی

بس ده پی ستاد مان په نه کچکی نور خلداده
دانه پی مانه نوری مرحلي را یاد بدی
منم پی نراقجن به نور سبا را یاد بدی
له ما پی اشنالابه مانه شپی را یاد بدی
که هبر شوی، نو یار له پی هبر دی اشم بنه
پخوا پی لا په نه کنجی او سیدی را یاد بدی
وم ددمه لمونه ستاد پر بشان زلفونه
پی چسته خو به خاوری باد بدی را یاد بدی
ن ما د نه کی یاد شو د مخکی نظر سه
په هیغ نه هبر بدی هم داسی را یاد بدی
دانه پی آمن چشمہ او س پی غتی ستایمه
دستاخماری ستگی لا وہی را یاد بدی

پکا پی شمع رویده هر خه هبر و د خاطر
دستا د محل بستکی تماشی را یاد بدی

پوہ شومه په دی ھی په کنھل کبھی خنکه بسکاری
و خاندہ یوھل ھی په خندل کبھی خنکه بسکاری

ستاد تصور په یو جو نگره کبھی او سپرمه
تھے خو راته وايه په محل کبھی خنکه بسکاری

شومه به په باع کبھی ته په غتھو و پیچل ھان ته
کله د اشنا په سره منکل کبھی خنکه بسکاری

ستركی پی په ماکبھی دی پی گورمه هرچا ته
نن راته اے شمع په مخفل کبھی خنکه بسکاری

تابه په آئین کبھی ھان لیدا په یو رنگو دی
را شه د خاطر په هر غزل کبھی خنکه بسکاری

Fazal Amin

Scanned and pdf copy by

پی بسکلپی دی، و خند بندی شوندوی
خود به د ستارگو خو بندی شوندوی

دا تھ پی لارپی شوندوی میخ و نہ وی
بس کله په تابه پاد بندی شوندوی

ستارگوله ز کله قسمونه در کرم
ز پکیه تھ کله پرین دی شوندوی

شول جوابنے د خاطر نه خطا
په کشمکش کبھی د پہندی شوندوی

که دی دا زلھی په لاس راغلی اشنا بابه خنکی
که نہ عادت له دی بلاسره شم بیا به خلکری

در تکتنه نه شم حیران یم داشنا سینکاره
تا پی داسپی په اشنا وکړل په ما به خل کرپی

څو به پسپی او دا رته نه تله ماته کروی
چې پې پېرزو نه وی دعا مغه اشنا بابه خلکری

چې خل پی کړل مغه پی تول وکړل په تا خاطره
وا یه پی تاله په لاس راشی په اشنا بابه خل کرپی

اے ګله! چې سما پکی دخندانه ستکی لابی
نو خود پی لری بری دژرا نه ستکی لابی

نډکیه! پس له دی بدی دستا پد ستکرکو روم
نظری وہ اشنا، چې لار، زمانه ستکی لابی
هم دادپی بدرگه شو همه کړه پار له رامزنانو
اے ګله! د دوستو وہاندی پی له تانه ستکی لابی
ما پی پی که وړکوری نو او س بیا مخ پتوی
نوکوزی پی ګریوان ته له حیا نه ستکی لابی
یوبل ته په کانه شراو پد زهونو زلزلي وی
محفل ته پی نه راغلی دهر چانه ستکی لابی
لن را شه شمع رویه! البوی فکوره چې خل شوم
دستا پد تماشا کښی پی له ځانه ستکی لابی

نو خل شرکه مرپی د خاطر ستکی په تانه شری
چې د پرسپی داسپی وښپی له دنیانه ستکی لابی

لکه مجئون غوندی گرخُم په بیا بان در پسی
وایم په خُلہ لپلی لپلی خیری گر ہوان در پسی

نه شوم خبر نه دو مال لخوشحالی ندچڑی
لکه وحشی کرم غمونش دھجران در پسی

نه دی اشنا یم نه پی بیا راته اشنا ووائی
پروا پی نشته دے په تانہ کرم خنکان در پسی

چی ته بیانه وائی په ماچی ته شیدانه پی نه
که دکمر و پی گزار نه کرو خپل حان در پسی

په حال خبر شه پی نزدی رانه شی خواله زما
چو پی په لاس گھنی خاطره رقیبان در پسی

پہ سه خوشحالی بندہ نه ده بیا رانه همہ بینی
کله کله غم را که تل پی پی بیا بیبی

زه دی یم لکه پتہ دے نہ شی رانه شمی
خدا ہیو د دننا نه په تیار و گنی بندہ بکار بینی

ماته د اشنا د وعدی هر برخای اشنا دے
اے ودیہ نظره ته په فیخ هم نہ مہ بینی

ستا به د خاطر نه وکی په زبه کبھی خٹھو سو
دو مرہ بی پرو پی پی په مع کبھی یا تھر بینی

۱۱۴

پی دسترگو دی بنکارزی زما سترگی
پی پی نہ شا کرے پوبنتی زما سترگی

نہ کچکول کرمہ د او بکو په نخیرکبی
پی در گورم شی نمثی زما سترگی

مرگ ژوندون دے لب راگورہ دنپڑے
در نہ غواپی جو بہ بخشی زما سترگی

دھرچا دی دیدنونہ مبارک شی
ویتی ستاد پیروزی یعنی زما سترگی

پہ ثہا باندی خونٹی شی پی زہ ڈاہ مر
پکی ستاد در لسٹی زما سترگی

ستاد سترگو کپی خاطر پی نہ در گوری
ھسپی نہ چہ دی پارنی زما سترگی

۱۱۵

راشد اے ماہ تابان په توہہ شپہ کبی
یم تر زلفو پر پشان په توہہ شپہ کنچی

لہ پکرو پی پروايم ستا په عشق کبی
لکھ بعریم بعان په توہہ شپہ کبی

پہ خندا پی ستا قسم وی شمع روپیہ
خو بہ کرمہ دا گریان په توہہ شپہ کبی

زہ خاطر دستا د زلفو نہ ہار نہ کرم
مالیدلی دی ماران په توہہ شپہ کبی

دستاپي نه وين دا تودي سترگي
په کاري نه دی دا پوردي سترگي

نه به يې دبل سترگو ته پور ته نه کړم
دستاپه پل يې دی نسکوري سترگې

ساق دستاپمانه خه کومه
چې داشنای دي مېخونې سترگي

خاطره ثابه له مجرانه سه
په تصوړکېږي خونې ګونې سترگي

خود دهري یوکړو څې شوي زما سترگي
چې دستا سترگو ته غلي شوي زما سترگي

ستامنزل ته بد دنډه په سترگو رسه
په تلو تلرکښې مرحلې شوی زما سترگي
څه زو خونه پري دګر مر اوښکو اوپي
په ژبا دغه پغې شوي زما سترگي
چې سبابېکا یې ستا په درکې ټې
خود دهري یوې ناي شوي زما سترگي
بیا ې هفه خپلې سترگي خپلې نه کړي
چې له ځانه نه په دې شوي زما سترگي
اوسم په دم کېږي د یار زرڅل دیدن غواړي
داول نه ډېرې بشې شوي زما سترگې

زه خاطر يه په ترڅونه اوسم عادت کړم
چې په تا باندې خوبې شوي زما سترگي

پی اشارې کېي ایسارې بم وې
پی پېیمان یې تیارې بم وې

په یو ساعت کېي پی بیا یا یا ثروی
پی اوں ٹرې بم قرارې بم وې

درېفه پی مردې دستم نه وکئنہ
پی نه مرکې بم انارې بم وې

نور بدای خنہ وکړي پانه په خلټر
ټول دی پرمړ کرمه وېږم وې

خنہ دشوې سترګې پی په تا باندې خوبې شوې
چاته پورته نه شوې پی دستا په لودکې پ شوې

کوړه دا ګړښان پی په وحشت خنکه تان تار کړلوا
نه شلېپې دستا د نلفرخنکه حلې شوې

ما خوپوئد پی دستاخله دېره آسانه ده
کړلنه شوله څکه دومنه غلې پی را پې شوې

اوں هم ستا د مینې افسانه زما په شونډو ده
څنورې افسانې پی په نډګونکې دستې شوې

سترګې د خاټرکه ستا په سترګو تېر وتلي دی
کوړمه دا بدې که ذما په حقله بې شوې

تابه کتو غل چرته خاټره د درک شوې نډه
نه ګورې پې تاته داشنا سترګې بس غلې شوې

تہ بے په نپہ کبھی ماله خہ راکوی
کہ راکوی ماله بے نپہ راکوی

منع بہ نہ شم سالہ درہ ہنپی
پہ دی دی نہیکہ خہ نہ راکوی
خہ لوی اختر دی دھوانہ تبرکہلو
تہ بے لاسونہ مابہ بنہ راکوی
داسی چل وکرہ پی دہر دودبڑم
سیبا بہ بنکلیہ یو لمبہ راکہ
دا غوشحال بہ مانہ خروک راکوی
پی تھول غصونہ رالہ تہ راکوی
پی پوئند اوکوی دی کرم نو مالہ بنہ شو
اوی خرو بہ هر چھ پہ کالہ راکوی

ضد لٹھاطر سرہ مہ کنہ تہ
کہ یو اوان رالہ پہ ھلہ راکوی

او بکی نہ کمیوی خورا ماتی شوی
تا پہ خندا وکرہ نو بار یافاشوی

شو ٹھی د او بکوسہ در غلم
دا شنگہ جرگی او ننواپی شوی

شو بہ گوری ستاستگی نماستگی
لری دی وی خیر دے هوپی زیانی شوی

تا پی د خاطر سرہ خہ کری دی
خیر دے اشنا دا پی در تہ پانپی شوی

مرخکه پی دنہہ قلادولوله را فی
پرہبم ولی نہ پی قتلولو لہ را فی

بلد کری دھکل و صفا کہ بھار و کہ خل
بورا تہ خو پی بس یوبنکلولو لہ را فی

غمونہ داشنازہ او س پہ بیخ نہ ہبوم
اے غمہ د دنیا کہ میرولو لہ را فی

ارمانہ داشناشہ داشناسوہ میشندہ
پی زبہ تہ دا خاطر ازانابولولو لہ را فی

تہ ماستا پلی یو پہ سلمہ نہیں
دا تہ زما پہ وینا خلہ نہیں
کہ خوک خپل حان در تہ ذریغہ زنی
خپله کوپی تہ دچا خپله نہیں

دا تہ خر چرتہ پی پی نہیں نہیں
مر وخت زما سرہ تہ خلہ نہیں

خاطر به مس پہ تا اعتبار کوی لا
تہ خومہ هفہ پی خڑہ بلہ نہیں

سنگری

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

داسی راته گوری لکه تئپی راته گوری
نیغ ی لہ زبگی وئی کاپہ پی راته گوری

کله پی دزلنو و دلپی لری کری لہ مخد
شی دی پلوشی بنکلی بانپہ پی راته گوری

ھفہ وخت لب ہبروک تئپی مخ رائعنی پت کری
داسی معلومیں لکه بنٹہ پی راته گوری

تہ زما د زبہ نہ دخپل حسن تپرس و کرہ
زہ بہ درتہ و وايعد شہ پی راته گوری

ن خو ی خاطر نکہ پی مہ راتہ را گوری
زہ درتہ کتھے نہ شمد تہ پی راته گوری

تل به په هر چادا سی کینی په داسی خلقو پی اعتبار کا
 له خپله چانه پی خبریں کیا لئے کپکوئیہ پی گزار کا
 د بنکلو مینه پی وفاده
 نه بے پی خلہ درتہ ستایمہ
 گرانه اشنا دا پی سزا ده
 زه پی په تامیں بدمه
 خاطر خومه وے درکنی اوس پی ژوندون اختناده
 هفه پی تا ودته خندلی نہ پی دلوری خنداق دے
 زماد نہ خوبیه ٹپا ده
 حکمک پی نه قرارو مه
 گرانه اشنا دا پی سزا ده
 زه پی په تامیں بدمه

نہ درا په ٹایید (الله) په چای (د) لیکھ شرے دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اوں رانہ هیخ نه شاخطا ده
 له هر خه هر خه وو تمہ
 گرانه اشنا دا پی سزا ده
 نه پی په تامیں بدمه
 نه در نه خنکه هبیدمه خپلو و کدنہ و شرمینہ
 تا پی خندل نه ڑبیدمه لہ هفو شپونہ و شرمینہ
 هبہ زما توله دنیا ده
 شام و سحر دی پادو مه
 گرانه اشنا دا پی سزا ده
 زه پی په تامیں بدمه
 غرپه غرنہ و بی صنه پی و کائوندی افریہ راشی
 درتہ په زبه کبی بدمی سامنہ پریندھی موبہ بند په جناشی
 زما په ستر کونکی حیا ده
 نه پی په خلہ دروازی مه
 گرانه اشنا دا پی سزا ده
 زه پی په تامیں بدمه

شوپی د نبہ سترگی سپنی اشنا تا پسی
 راشہ کہ پی وینی اشنا تا پسی
 لبانو ستانہ د بنامار پہ شان خوب لے یمه
 نہ دی دسترگو پہ بھو باندی ویشتلے یمه
 ھی ی لہ حلی نہ توری وینی اشنا تا پسی
 راشہ کہ پی وینی اشنا تا پسی
 پہ دی هجران کبی بہ ترخو پوری کھرپر مدنہ
 شام او سحر کہ ما شوم غوندی ٹھہر مه نہ
 او بینکی ی ٹی پہ مخ رنگنی اشنا تا پسی
 راشہ کہ پی وینی اشنا تا پسی
 ھی تہ کوپی پہ ماظلمونہ رانہ پغور دھنخہ
 خاطر کوی در تہ سوالنہ پہ نبہ ی نور دھنخہ
 وهم رباب حکم د مینی اشنا تا پسی
 راشہ کہ پی وینی اشنا تا پسی

چی ی سترگی دیدن داشنا نہ کا
 نبہ ی غم د نوری دنیا نہ کا
 نہ بہ خشک کرم کیریان ھی یار لاکھ کا کل
 پہ ناخون ملهم بہ کیندی دکوکل
 ھی فسی ی یار خندانہ کا
 نبہ ی غم د نوری دنیا نہ کا
 ایله زلفی ی اوس عُچو تہ جو ی شری
 دواہ شوندی یا خند بد و تہ جو ی اشری
 مل بہ خنگہ زما سودانہ کا
 نبہ ی غم د نوری دنیا نہ کا
 دستامخ تہ زما نظر در سبادو
 هفہ اور ی سم تل تھیکن در سبادو
 بی لہ سوزہ خوہی ٹھوک ٹپانہ کا
 نبہ ی غم د نوری دنیا نہ کا
 اے خاطر کیلی دخبل یارہ مہ کہ
 تہ طمع دل ازابہ مہ کہ
 اے شباب خاطر دھیقا نہ کا
 نبہ ی غم د نوری دنیا نہ کا

نن خورات مهہ وا یہ پی نا   تر سبا
 سودی ساقی نہ شی پہ مینا   تر سبا
 و وا یہ اشنا را ته، نہ زما تعیین نہ یہ
 دی پی تل پہ خیال کبی یہ ته عفہ تصویر یہ
 بلہ راتہ بن کاری دا دُنیا   تر سبا
 سودی ساقی نہ شی پہ مینا   تر سبا
 را کرہ ساقی داسی همی پی شیاز ما اوستا نشہ
 هم پری دچپتیانشہ هم پری د دنیا نشہ
 جام دلبور را کرہ پہ بیا بیا   تر سبا
 سودی ساقی نہ شی پہ مینا   تر سبا
 نن خور دی راجمع خدہ پہ میںو کبی کیفونہ دی
 ستر گو پیمانی کبی دی رنگ پہ رنگ ستونہ دی
 کلکی دخاطر شہ پہ رشتیا   تر سبا
 سودی ساقی نہ شی پہ مینا   تر سبا

نہ و مہ خبر نہ، تا پی نہ لہ با شلے دے
 تا وو ی رپار ته پس لہ دی به حُورا خُر
 خُردے کہ قش تور دی پر یون ذر کے شریلے
 خیال ی وہ سٹکار ته پس لہ دی به حُورا خُر
 و بنا یہ حُیگر رانہ اوس دزپی سر رانہ
 وا یہ د بھو غش پہ کوم کوم ھای ویشنے دے
 لاس کبی آئی نہ ی وہ کبی پی کینہ ی وہ
 مائل رخسار ته پس لہ دی به حُورا خُر
 خنکہ مری در شمہ پہ حال دی پی خب شمہ
 لاس کبی دی د قیب رانہ دک ہو پک نیو لے دے
 یو خلی در غلے و م دہر دی ز غلے و م
 غلے و م دیدار ته پس لہ دی به حُورا خُر
 سا پی کوم ستم کپے اوس ی پہ تاکم کپے
 دا دخوانی ول پہ مان سبا راغلے دے
 شرخا طر غلام دستا کبی به تل سلام دستا
 پری ی پی بده در بار ته پس لہ دی به حُورا خُر

پی ستر کی نہ و باسی، زما اوستا نه
 رائے پی درومو دواپا، لہ دی دنیانہ
 زما اوستا دل تھا دی، خو یوہ میں نہ
 داخوہر چرتہ کینی، پی داسی و یعنی
 خان لہ بہ جوپ کرو بوسٹان پہ بیابانہ
 رائے پی درومو دواپا، لہ دی دنیانہ
 خوبہ پہ وپہ سرہ، دیدن پہ غلاکپو
 پہ انتظار کبی سرہ، بیکا سبا کرو
 تھا شد لہ زلفو تھر، نہ لہ گریوانہ
 رائے پی درومو دواپا، لہ دی دنیانہ
 دا پک دمینی زپونہ، بہ دواپا یوسو
 مکہ پی خنکل تھ لاب شو، هلتہ بہ اوسو
 یو دی چارکل پہ پونہ بدل دی پیزوانہ
 رائے پی درومو دواپا، لہ دی دنیانہ
 دا ی پہ خوا خاطر کبی نہ و صنم
 پی نہ خاطر بہ شمہ، پہ خاطر جمعہ
 حکم پی ستالہ غمہ، دپیم پر بشانہ
 لحد پی درومو دواپا، لہ دی دنیانہ

حکم

لہ منزیل اور بیرون کتبی مصروف داسیج دہ بہ چم پہ چم طلب کرم صنم

طلب کرم صنم چم پہ چم
لوند یا گریوان دے خاٹی ین

میٹھے و فادی نشته
 پہ چا پر فادی نشته
 وپہ لہ چا دی نشته
 کوہ ستم طلب کرم صنم

دنگی تک توں صخہ
 سوہ پہ اور صنمہ
 کوہ شود صنمہ
 وکرہ کرم طلب کرم صنم

مینہ بھار دے دستا
 چمن گلزار دے دستا
 خاطر مالیار دے دستا
 دھکل پہ چم طلب کرم صنم

نوم د پیشتو راحٹی هیں شو

خوک ی یادیں ی

غم دھفویاں سو بیرون

خوک ی یادیں ی

خوک چی دقام او دا لحدا خدمت کو یمنہ

الله دی خبر کری

خاطر ہفہ خلق ستا یہ

پہ خیل کتاب کبی

تل پہ بار بار دعسی واید

پہ نیل کتاب کبی

چاچی سر و نہ پہ وطن ورکری دینہ

الله دی خبر کری

واوره صنم زهه ی نه شمله تانه
ویله نه شم زهه له حیانه

دغه ستاد مینی در دونه بنه دی په ما
نهه ی دستا د پاره فائی پی وکدی په ما
واوره صنم

په کومه لاره بنکلبه چی قدمونه کېندي
د هر د مئتو په نهه باندی راغونه کېندي
واوره صنم

نهه ی له خپله کوره تبته چی راشی صنم
خاطر پېگران دے په ما پی په خنداشی صنم
واوره صنم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شوکیری تولی په ساسا کېی تېری شولی
پېنده چی وثایم په چفوچفو
ستاد بنا یاسته ستگو دپاره قکون مانه بنکلبه یانه
خرمره لبی ی په نېگوچی باندی تېری شولی
پېنده چی وثایم په چفوچفو
د خدا ی د پاره بس ڈراشه که مرودی را چلاشه
ستاد را تلوپه انتظار ی ستگی ستگی شولی
پېنده چی وثایم په چفوچفو
دا ته چی لابی دبل چاشی زمانه چوچی جداشی
زماد استری شوکیری دی تولی هېری شولی
پېنده چی وثایم په چفوچفو
خاکه زه خان ته جوانه یمه که لب را گوری بس روشه یمه
د پېغلتوب ملکری تولی رانه گېری شولی
پېنده چی وثایم په چفوچفو

۱۳۱

تُهْچِي په مَرگ زمارضا يې
 ماته قبوله دلروبا يې
 ستارضا ده چې داسې ٿېٻهن
 په عالمو ڪې داسې گرخیم
 په محبت ي نا رضایف
 ماته قبوله دلروبا يې
 عاشقی وہ پېداله او ره
 لپ زما سری زپه ته وکوره
 جو په په معنی قیمت بھا يې
 ماته قبوله دلروبا يې
 خاطر ته گوره داسې حیران دے
 په محبت گئی ستا بندیوان دے
 يې گرچئنه يې رینا يې
 ماته قبوله دلروبا يې

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

په قش دیدن باندې ڀي رو رو مشعوپينه
 ٿم مه خنډ ڪپه بله وڃ به راشم
 له هرچا پته پته ستا یارانه به ڪرمه
 تاله چې درشمہ زهه بھانه به ڪرمه
 په انتظار گئي ي له ڇان سره ٿپه
 ٿم مه خنډ ڪپه بله وڃ به راشم
 ڪرم دا وعده درسه چې تابه هېر نه ڪرمه
 یوساعت چې له تابه په نورخه تېرنهه کهنه
 په دې سودا ی وده گپه راوینه
 ٿم مه خنډ ڪپه بله وڃ به راشم
 ٺپه ستا او زما، ماہ تابان شو سره
 بد چې کاروان دستوره په گھکثان شرسه
 د سبائی د خیال خوبونو گئي زنگپه
 ٿم مه خنډ ڪپه بله وڃ به راشم
 ڇان ته داتوله ڏنيا خاطره ما د گئه
 په گئي ي مع او ڦلفي بېڪا س با و گئه
 د نهه په مينه ي په ستر گلوبھي او سڀه
 ٿم مه خنډ ڪپه بله وڃ به راشم

اوں به وطن دسرو گلونو ڈک شی
 راغے سپرے وال دخزان تبر شو
 خُ ہ بہ دن گلون گھتو نو ڈک شی
 راغے سپرے وال دخزان تبر شو
 بلبلہ ستاد تماشو ویٹی دی
 راشہ مم دا دی دن قمودیٹی دی
 نہ پی لاهفہ دان غور ویٹی دی
 ھان کر کہ په خود اوں گلور ویٹی ڈی
 راشہ پی ژوند دی دکھنو ڈک شی
 راغے سپرے وال دخزان تبر شو
 اوں به تول بوئی سر ھان و بنائی
 شرک بہ کلی ٹھوک بد گلان و بنائی
 لالہ بہ مم خیری گریوان و بنائی
 هم بہ بلبل شود و فنان و بنائی
 اوں بہ بنا گونہ در گلنو ڈک شی
 راغے سپرے وال دخزان تبر شو

خوبنہ دی شوہ ولہ ز ماد اشنا مینہ
 اے زبہ غمکنہ
 اے زبہ ذریا شہ
 خاوری ایری شہ
 ٹی پی دستگو د زبگ وینہ
 اے زبہ غمکنہ
 راشہ کہ وینی
 د زبگی وینی
 د بار پہ غم کبھی پی دوی لاخینہ
 اے زبہ غمکنہ
 خاطرہ دا شپی
 تانہ جدا شپی
 جرب د وصال شپی د یاری دینہ
 اے زبہ غمکنہ

دارمانوونه لرے جهان رئوی
 زپه په گوکل کبھی پی جاناں رئوی
 دمینی گل رانہ هجران رئوی
 نہ کبھی خاکل دغه بیستان رئوی
 دمغ کتاب دی درانوونه پک شی
 راغے سپلے وار دخزان تپر شو

خٹه بہ دبنکلو نگھتوونه پک شی
 راغے سپلے وار دخزان تپر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

جونه به دلوونه د مدبل جوپوچا
 په کبھی ھایونه به د گل جوپوچا
 سری سری غنچوته به منگل جوپوچا
 په آئیسوکبھی به گاگل جوپوچا
 دغه جهان به لئه نا زونن پک شی
 راغے سپلے وار دخزان تپر شو
 پنکلی ھلی بہ په شملوکبھی پدی گل
 اوس خوبه جونه په کمھر کبھی پدی گل
 په ہر ارمانونه بہ په نپوکبھی پدی گل
 خوک بہ د نپہ په پھروکبھی پدی گل
 داسی بہ نپوونه په داغوین پک شی
 راغے سپلے وار دخزان تپر شو
 زہ کرم نہاد چاخندانہ وینم
 چی پی لیده هغه رہانہ وینم
 گل دخسار پی داشنانہ وینم
 زہ نور گلونه د دُنیانہ وینم

خوکہ جهان لئه دیدلوونه پک شی
 راغے سپلے وار دخزان تپر شو

ن دې ودبل په کوم پلو دے
 بیا به سوزپنمه زه اور راته بل دے
 دژوند کاروان ی دے دغم خروکر دوزنکنی
 واوره فریاد ی دجرس په او ازونو کپنی
 تله دې پل په کوم پلو دے
 بیا به سوزپنمه زه اور راته بل دے
 ترخود هجر دا او بد دې شپی او تیارې به وینم
 سپا دوصل به وی لریا که نزدې به وینم
 دستا منزل په کوم پلو دے
 بیا به سوزپنمه زه اور راته بل دے
 خاطره نن دې کلبن سم راته کتلويه
 واپه بشاسته بد دې لہ زفہ خوچی وتلیویه
 دکترو چل په کوم پلو دے
 بیا به سوزپنمه زه اور راته بل دے

زړکه ی غواړی شمع رویه سوزپدل
 راشه یوڅل
 ادمان ی داده که پوده شی
 د نفع دارو ی د اشناسه لسیدل
 راشه یوڅل
 څوبه شوګیر کړم رانه وايه
 واپه خوبونه رامنې وتبستدل
 راشه یوڅل
 که دیدن کړې تلوار راوکړه
 همزولې راغلي خوروی ی تور وېبل
 راشه یوڅل
 عاشقان ګوره حال ی خه شو
 لکه پتند چې په لمبر و سوزپدل
 راشه یوڅل
 سوال د خاټر منظور کړه یاوه
 جنا دې پرسن ده د وفا وکړه ګتل
 راشه یوڅل

۱۷۶

زما په طبع بد کپی تېمى دختونه
زه دې ياره نه يم دومه ونکاره نه يم
پې درته گويم

ماه را ياد نه دا خوش زه په خوانه کپي يمه
په زپکي غم نه لرم په خوشحاله کپي يمه
زه لپونه يم پې گويم دومه فکر ونه
زه دې ياره نه يم دومه ونکاره نه يم
پې درته گويم

لېرفي نه يمه پې دغرسودا گويم
په تادې اور بلینی زه خه په گويم
پې يامزولې راتنه نه کا پېغويونه
زه دې ياره نه يم دومه ونکاره نه يم
پې درته گويم

لېرفي نه يم پې داسدا گويم - په تادې اور بلینی زه خه په گويم

ستره کپي نېول دې ماستا په رخسار کپي
او به او به شول تورى مې په حمبار کپي
ما پې ليدي، ستا پېښو کپي پل دے
غم د وحشت، وحشت راسه ملد دے
او سن مشغول اکرم په دغه لار کپي
او به او به شول تورى مې په حمبار کپي
نه در رسپېرى نه درته غې بشى
نه رانه حمب شى نه رانه نې بشى
داغه ژوئندون دے په انتظار کپي
او به او به شول تورى مې په حمبار کپي
يار پې له بنکلو سره روان دے
دې تماشى ته خاچار ھېلن دے
که سپوبنې وى، ستېرو قطار کپي
او به او به شول تورى مې په حمبار کپي

سری شرندي لمبی کا
پی نہ کوم طرف ته لابشم

پینی دکلو اشکی کا
سری شرندي لمبی کا
پی نہ کوم طرف ته لابشم

کو پی خنڈی نٹ پہ نہ فوی
سری شرندي لمبی کا
پی نہ کوم طرف ته لابشم

دابی خاکھ پتیارو کبی
سری شرندي لمبی کا
پی نہ کوم طرف ته لابشم

تودی ستگی دی اشاری کا
زبکیه راته وا یہ

کله باپتہ راته انغی کا
چی مسکی شی بیاستگی مریکا
زبکیه راته وا یہ

بیا پی ارمان دیس نہ وی
پی مو خلق تول تماشی کا
زبکیه راته وا یہ

د انتظار پتہ تو رو شپور کبی
خپلی او بکی دی خانہ دیری کا
زبکیه راته وا یہ

لہ منزار نہ اریوان کبی (عن) نشانہ
لہ منزار نہ کبی (ابن) نشانہ

دومہ وز کارہ نہ پی خل ٹان ووینم
پی پا این کتبی گویم آئین پیشان ووینم
جانانہ دپر درپسی کرمہ ارمانوونہ
زہ دی یارہ نہ یم دومہ وز کارہ نہ یم
پی درتہ گوید
زہ پی گوید لہ حمدہ مئن سو زینی په ما
لکھ دا ود پہ شان سینکار خلیبی نہ
خاطر، مہ راحہ بلیبی سرہ او دونہ
زہ دی یارہ نہ یم دومہ وز کارہ نہ یم
پی درتہ گوید

۱۵۳

گنجی لئو غمہ به دی مرش یا من ککھ
 رایادی هفہ شپی کرہ
 زما ناترسہ یارہ

پی داغیارو زما یار شری
 بس اوسن پی قتل ته تیارشوی
 اشنا نما حنی وہزار شری
 پرعای نشته خو پہ خپلہ پی ذری کرہ
 رایادی هفہ شپی کرہ
 زما ناترسہ یارہ

خکھ قبول دغه پیلتون کرم
 خٹبی لہ تا پہ دی ثوندون کرم
 دلبی مینی دی مجنون کرم
 جانا نہ اوں لپوری ہوق مسخری کرہ
 رایادی دغه شپی کرہ
 زما ناترسہ یارہ

دستا پی نہ یمہ دچا یم
 راغلے دایم پہ خندا یم
 مرود نہ یمہ پخلا یم
 خاکرہ بیا کہ مرود شرم تو گیلی کرہ
 رایادی هفہ شپی کرہ زما ناترسہ یارہ

۱۵۲

پی تر سبا به پی ثرا پہ تا پسی کرہ
 رایادی هفہ شپی کرہ
 زما ناترسہ یارہ

دلبی بندہ رانہ معلوم یہ
 مسی خرنہ پی تہ ما شمع یہ
 کله نہیں پہ مامظلوم یہ
 پی نہ پوهینی لہ هفو سرد عدی کرہ
 رایادی هفہ شپی کرہ
 زما ناترسہ یارہ

پی ستاد مخ پہ تماشا فہ
 دغه وصال وہ کجدا فہ
 نہ یم خبر پہ خلہ سودا فہ
 پی تماشای ستاد مخ دتماشی کرہ
 رایادی هفہ شپی کرہ
 زما ناترسہ یارہ

پی پہ غصو نو کبی دی آکھ کرم
 اوں دی دلبی خلہ هب کرم
 کہ دی یو حل پہ دیدن سیکرم

پی نه را دروی پاره ته، منع دی که یاد زما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون، کرو عمر دی بی بیاد زما
 ان دیو ساعت مهمان دلی
 واوره زما یو خو گیلی
 تبره شی ست اشباب، سردی نه کرو ملد زما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون، کرو عمر دی بی بیاد زما
 چاته بنکاره که کم خپل خیکر
 نه کمی پرواپی پری دلبر
 نوری دی خوک پی واوری دغه فریاد زما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون، کرو عمر دی بی بیاد زما
 که بنه دی شی په سر زما
 وی دج پیشکش دلبر زما
 واخاطر شد زار له تا، نشته باقی جائیدار زما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون، کرو عمر دی بی بیاد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تبره دستاد حسن وارشی یاره زما
 اختر خزان به دی بھارشی یاره زما
 پی نه را دروی اشتان قعدی خا، کوی
 همه پرون دی خا، وی نه پی بیا بلہ کوی
 زما یقین ستاپه اقلدشی یاره زما
 اختر خزان به دی بھارشی یاره زما
 ستگی پی بی له تانه دچا په لور نه گوری
 دستاله مخدھنی مخونه نور نه گوری
 مری به کله په دی دارشی یاره زما
 اختر خزان به دی بھارشی یاره زما
 نه دبل چا دمینی اشتان خا طمعه نه کرم
 نه به له نور و سرہ ستامینه سمه نه کرم
 په ماخاطر دی که اعتبارشی یاره زما
 اختر خزان به دی بھارشی یاره زما

لے منزل نه اور بیان کتبی (فی) دے

دقام ھلمنز مونبند کری خپل ھان و گوری
چرتہ کبھی و دسپدہ، و گوری جھان و گوری

دقام ھلمنز مونبند کم دختو و دی دی
دا مو د ٹو نند دینہ کبود د خوشحال و بیتی دی

دنص په ٹھبھی خپل طافت په تول جھان خور کبھی
په خپل هست هرجس ته نعم د پاکستان خود کبھی

شانہ نور مہ گوری په وہاندی خپل قدم کبیندی
په ونا فولا درو باندی مہ قدم سے کبیندی

لئے مفی لری کبھی از غی خان ته گلونہ کبیندی
شی پی اغیار در ته حیران هلتہ کبھی پلونہ کبیندی

مونبند پی مفی له راغلی وار خطا تلی دی
ھلمنز مونبند ھنپی دیر خلی په شا تلی دی

زہ جھان خم کرم پی نصر مخیہ یاڑ تاوینم
خنکہ دنیا ووینم خنکہ دنیا ووینم
ستاد کائل په تو روڈ شپور پوری لاشپی خم دی
ستاد سرو شوندو اننگ پوری غنیمی خم دی
دی تماشہ پی دڑپا چی دی خندا ووینم
خنکہ دنیا ووینم خنکہ دنیا ووینم
دستا پہ مینہ کبھی دخلقو خندنے خوبن یم
خود خپل عقل ته ونکارشم لپونے خربن یم
راسہ غم د لپونو شی پی محلا ووینم
خنکہ دنیا ووینم خنکہ دنیا ووینم
ٹکلہ پی ما خاطر ته یاد شی تول جھان ٹکل شی
لہ ڈپہ هجہ هر یو ٹکل پی دچشمان ٹکل شی
خدای خبر بیا پی زہ به ستارے دسا یعنیم
خنکہ دنیا ووینم خنکہ دنیا ووینم

۱۵۹

ددبشن په خونه تندر د اسمان جوہش
پی پاکستان جوہش
شان و شوکت دے زموین
جاه و حشمت دے زمرین
دقربانی په پرو دین د ام کان جوہ شر
پی پاکستان جوہ شر
دا دیک مٹ کوہ
ھی دیکی مٹ کوہ
زہہ د فولادو نہ دھریو مسلمان جوہش
پی پاکستان جوہش
غم د بلانہ کوہ
د چا پروا نہ کوہ
مقابلي ته ددبشن زموین یو ھان جوہش
پی پاکستان جوہش
موہن دخپل کور کرو فکر
هم دخپل د دود کرو فکر
فکر مو دادے پی کشمیر کبی هندوستان جوہش
پی پاکستان جوہش

۱۵۸

تا سو هم او رئی پی پیغور ته نظر تیت نہ شی
د پاکستان حلمو مہدان کبی موس تیت نہ شی

د مشرانو تل حلمو نصیحتونکه نہ وی
دامو دے وخت د ترقی تل دا وختونکه نہ وی

ملامو د قام خدمت ته و تبری پی سیال شی پکبھی
دا تنگی لندی کبی او اری پی خوشحال شی پکبھی

پی نی پی و نہ کبی حلمو بیا بدیب کله و کبی
دخل وطن خدمت ته پور ته شی پٹھپلے بی و کبی

یوبل ته مٹ کوہی، لہ ڈانہ دھریو مالیار جوہ کبی
د پاکستان دھریو گوت ھنی گلزار جوہ کبی

خاکھی په شان وو اول

حین پرپشان وو اول

اول وو خاکھی اوس دریاب تری بی پایان جو پرش

بی پاکستان جو پرش

هر امتحان ته ولاب!

دغز په شانته ولاب

وانی خاطر پی کلک په شانی د سندان جو پرش

بی پاکستان جو پرش

۲۷

ستاد ملال ستورے مدام اختر دے زموږ

د ستامثال ستورے بنکاری نظر دے زموږ

د ستاد اقبال ستورے سرا و بصر دے زموږ

تل حلبیں په تاپی بی رو بنا وطنہ

د پاکستان وطنہ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library